POUTNÍK

ZPRAVODAJ KLUBU JULESE VERNEA · PRAHA

P O U T N Í K

ZPRAVODAJ KLUBU JULESE VERNEA PRAHA

č. 10

ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO VĚNOVANÉ ISAACU ASIMOVOVI - I

O B S A H

M. J. Edwards: Isaac Asimov str. 2
Isaac Asimov: Nadace str. 6

Zpravodaj Poutník vydává klub Julese Vernea ve spolupráci se sfk Time Machine při KK ČSV SSM VŠCHT Praha.
Vychází jako neperiodický účelový informační materiál.
Příspěvky nečlenů KJV jsou uváděny titulkem Host.
Adresa klubu: Miroslav Martan, Počátecká 12, 140 00 Praha 4
Uzávěrka: 1.12.1986
Neprodejné. Určeno pro vnitřní potřebu.

M. J. Edwards: ISAAC ASIMOV

Z Nicholsonovy Encyklopedie SF přeložil -lk-

Pozn. překladatele: Po dohodě s redakcí nepřekládám do češtiny anglické názvy Asimových děl. Překlad názvu bez znalosti obsanu díla v sobě nese značné riziko zkreslení. Kromě toho, pokud by dílo v budoucnu bylo přeloženo s poněkud jiným názvem, mohla by následující bibliografie způsobovat nechtěné zmatky. Český anebo slovenský název díla uvádím před jeho původním anglickým zněním jedině v případě, že dílo již bylo u nás v překladu vydáno. Tuto praxi budu zachovávat také u všech následujících bibliografických přehledů a autorských medailonků.

Asimov Isaac, americký spisovatel se narodil roku 1920. První manželkou byla Gertrude Blugermanová, druhou Janet Jeppsonová, psychiatrička, která se stala spisovatelkou SF. Asimov se narodil v Rusku, ale v roce 1923 se s rodinou přestěhoval do USA a stal se americkým občanem. SF objevil díky časopisům, které se prodávaly v koloniále jeho otce. Toto rané období je popsáno v poznámkách, připojených k jeho výboru prací SF ze 30. let, nazvaném Before the Golden Age (antologie 1974; brožované vydání vyšlo v USA ve třech svazcích, ve Velké Británii ve čtyřech). V hnutí SF se Asimov nijak zvláště neangažoval, ačkoliv byl nějaký čas spojován s "futuriány", mezi jejichž členy patřil také Frederik Pohl. Pohl vydal později několik raných Asimových povídek ve svých časopisech Astonishing Stories a Super Science Stories. (FUTURIANS byla skupina newyorských fandů SF, činná v letech 1938-1945; fanoušky SF si představovala jako bezmála politickou sílu, která by měla své snahy upírat do budoucnosti; jejími členy byli i někteří spisovatelé SF -- pozn.-lk-.). Isaac Asimov začal publikovat v roce 1938 a od prvního okamžiku navázal vztah s Johnem Campbellem jr., vydavatelem časopisu Astouding Science Fiction, který jej povzbuzoval a radil mu. První vydanou povídkou byla Marooned off Vesta (1939) v časopise Amazing Stories.

Literárně vyzrálý a úspěšný Isaac Asimov získal absolutorium na Kolumbijské univerzitě v roce 1939 (specializace chemie) a pokračoval disertací v roce 1941 a doktorátem v roce 1948 (po válečné přestávce, kdy většinu času pracoval ve výzkumné základně ná-

mořního letectva -- společně s L. S. De Campem a R. Henleinem). V roce 1949 vstoupil na Bostonskou lékařskou univerzitu, kde se stal vědeckým pracovníkem v oboru biochemie; tohoto místa se vzdal v roce 1958, aby se mohl plně věnovat psaní; ponechal si však titul.

Ačkoliv si Asimovy první povídky nezískaly takovou okamžitou pozornost, jako povídky jeho současníků (Henleina, A. E. van Vogta), napsal anebo rozepsal během tří let díla, v jejichž souvislosti se vždy vybaví především jeho jméno. První povídka z jeho série o robotech s názvem Strange Playfellow (také pod názvem Robbie) se objevila v roce 1940. Další ze série, Liar! (1941) poprvé uváděla Tři zákony robotiky, za jejichž formulaci Isaac Asimov vděčí J. W. Campbellovi. Asimovovi pozitronoví roboti, omezení v jednání třemi zákony, přispěli značným dílem k tomu, že řinčící kovová monstra raných škvárů SF byla odsunuta do nicotnosti -- ačkoliv povídky samotné závisely na zužitkování skulin v těchto zákonech. Asimovův seriál o robotech tvoří díla: Já, robot (I, Robot, 1950; česky 1981); v prvním brožovaném vydání ve Velké Británii dvě povídky chyběly; Ocelové jeskyně (The Caves of Steel; 1954; česky 1973), Vo vesmíre niekdo vraždí (The Naked Sun, 1956; slovensky 1969), The Rest of the Robots (1964; vázané vydání tohoto svazku obsahuje Ocelové jeskyně a Vo vesmíre niekdo vraždí), Feminine Intuition (1969), Light Verse (1973), That Thou Art Mindful of Him (1974), The Bicentennial Man (1976) a The Tercentenary Incident (1976). Dva romány série, ve kterých vystupuje detektiv a jeho přítel robot, jsou úspěšným sloučením detektivní povídky a žánru SF. Ocelové jeskyně je navíc pozoruhodný román o přelidnění.

V roce 1941 vydal Isaac Asimov svou nejslavnější samostatnou povídku, Nightfall, která byla v čele různých výzkumů veřejného mínění, majících za cíl zjistit nejlepší SF povídku všech dob; jako první byla také vyhodnocena ve výzkumu, který provádělo sdružení amerických spisovatelů SF (SFWA -- americká organizace, sdružující profesionální spisovatele SF, něco na způsob odborů -- pozn. překl.). Obsahem povídky je kosmologie světa, který obíhá kolem šesti sluncí, a psychologický vliv, který má na jeho obyvatele stmívání, nastávající vždy po více jak dvou tisíciletích.

Dílo Foundation (1942) bylo prvním z oslavované stejnojmenné série. Série obsahuje romány: Foundation (1942-1944 časopisecky, knižně 1951; zkráceně vyšlo pod názvem The 1,000 Year Plan), Foundation and Empire (časopisecky 1945, knižně 1952; vyšlo také pod názvem The Man Who Upset the Universe) a Second Foundation (čsp. 1948 -50, knižně 1953). Série vyšla v souhrnném svazku pod názvem The Foundation Trilogy (1964; ve Velké Británii také pod názvem An Isaac Asimov Omnibus). Isaac Asimov původně zamýšlel sérii koncipovat jako jediný příběh -- pád říše římské, vypsaný jako SF. Kulisy příběhu měly být částečně odvozeny z dřívější povídky Black Friar of the Flame (1942). Po konzultacích s J. W. Campbellem jr. se dílo rozrostlo v daleko větší projekt. Grandiózní ve svém pojetí, série má určité nedostatky v celkovém rozvrhu, neboť vznikala po částech a po řadu let. Přesto je to významné dílo; v roce 1966 získalo cenu HUGO jako "nejlepší seriál všech dob". Příběhy charakteristicky zdůrazňují konflikty spíše intelektuální než fyzické. Jejich úhelným bodem je imaginární věda, psychohistorie. Město Trantor, které má planetární rozměry, paroduje H. Harrison ve svém díle Bill, the Galactic Hero (1965). Pozdější povídky série uvádějí na scénu zajímavou postavu mutanta zvaného Mule (mezek).

První vydaný román Isaaca Asimova byl Okruhliak na oblohe (Pebble in the Sky, 1950; slovensky 1987). Jeho dějištěm je, stejně jako v případě dvou dalších románů, The Stars Like Dust (1951, v USA pod názvem The Rebellious Stars) a The Currents of Space (1952) - galaktické impérium z příběhů Foundation v dobách daleko starších. Tyto tři romány byly pojaty do souhrnného svazku Triangle (1961, ve Velké Británii pod názvem A Second Isaac Asimov Omnibus). V letech 1950-58 napsal Asimov většinu svých románů a mnoha povídek. Konec věčnosti (The End of Eternity, 1955; slovensky 1977) je spletitý příběh cesty časem a časových paradoxů, považovaný některými kritiky za Asimovo nejlepší dílo. Z tohoto období pochází jeho mnoho nejlepších povídek, včetně The Martian Way (1952), Dreaming is a Private Thing (1955), The Dead Past (1956) a The Ugly Little Boy (1958). Povídky The Singing Bell (1955), The Talking Stone (1955), The Dying Night (1956) a The Key (1956) stály na začátku série povídek SF s postavou detektiva Wendella Urtha. Pod jménem Paul French napsal Asimov šest románů SF pro děti, s ústřed-

ní postavou Davida "Lucky" Starra: David Starr, Space Ranger (1952, ve Velké Británii pod názvem Space Ranger), Lucke Starr and the Pirates of the Asteroids (1953, V.B.: The Pirates of the Steroids), Lucky Starr and the Oceans of Venus (1954, V. B.: The Oceans of Venus), Lucky Starr and the Big Sun of Mercury (1956, V. B.: The Big Sun of Mercury), Lucky Starr and the Moons of Jupiter (1957, V. B.: The Moons of Jupiter), Lucky Starr and the Rings of Saturn (1958, V. B.: The Rings of Saturn). S výjimkou jediné povídky, kterou vydal Asimov časopisecky pod jménem G. E. Dale, to byl jediný jeho pseudonym. Všechny knihy znovu vydané od té doby byly publikovány pod jeho vlastním jménem. Ve Velké Británii byly romány o Lucky Starrovi shrnuty do tří svazků: An Isaac Asimov Double (1972), A Second Isaac Asimov Double (1973) a A Third Isaac Asimov Double (1973).

V roce 1958 se Isaac Asimov rozhodl věnovat své síly popularizaci vědy. Jedním z výsledků je pravidelný sloupek, který se objevuje od listopadu 1958 v časopise Magazine of Fantasy and Science Fiction, a díky kterému Asimov získal zvláštní cenu HUGO v roce 1963 za "obohacení vědecko-fantastického žánru o vědu". Dalším výsledkem je záplava knih z mnoha vědních oborů (mnohé z nich základního významu), a v nejnovější době knihy věnující se všem tématům, které jej zajímají. Do roku 1976 vydal Asimov podle řady svědectví více než 170 knih.

Jeho produkce knih SF byla od roku 1958 nepatrná. Napsal román Fantastic Voyage (1966), podle stejnojmenného filmu. Jeho román The Gods Themselves (1972) mu získal jak HUGA, tak cenu NEBULA. Byl pozoruhodný především postavami vetřelců z vesmíru. Nejnovější sbírky, The Early Asimov (sebráno 1972; brožované vydání rozděleno do dvou svazků v USA a do tří ve V. B.), Buy Jupiter (souhrnně 1975) a The Bicentennial Man (souhrnně 1976) obsahují posloupnost záznamů, které společně s poznámkami v díle Before the Golden Age dávají dohromady rozsáhlý životopis. Na jaře roku 1977 spatřilo světlo světa první číslo časopisu Science Fiction Magazine (ve skutečnosti je vydavatelem George Scithers, Asimov je vedoucím redaktorem). Existence časopisu jen podtrhla Asimův význam.

Další díla Isaaca Asimova:
The Martian Way (1955)
Earth is Room Enough (1957)
Nine Tomorrows (1959)
The Hugo Winners (antologie, kterou vydal 1962)
Fifty Short Science Fiction Tales (antologie, kterou vydal r. 1963 ve spolupráci s Groffem Conklinem)
Tomorrow's Children (antologie, kterou vydal 1966)
Through a Glass, Clearly (1967)
Asimov's Mysteries (1968)
Nightfall and Other Stories (1969); vydání ve V. B. ve dvou svazcích
Opus 100 (1969)
The Hugo Winners, svazek II (antologie, kterou vydal 1971; brožované vydání v USA ve dvou svazcích pod názvem Stories from the Hugo Winners a More Stories from the Hugo Winners)
The Best New Thing (1971)
The Best of Isaac Asimov (1973; brožované vydání ve V. B. později rozděleno do dvou svazků)
Have You Seen These? (1974)
The Heavenly Host (román pro mládež, 1975)
Good Taste (1976)
More Tales of the Black Widowers (1976)
The Hugo Winners, svazek III (antologie, kterou vydal 1977)

Isaac Asimov

NADACE

Část první: Psychohistorikové

Citát z kroniky "Encyklopedia Galactica" 116. vydání z roku 1020 F. E.:[1]

---

1) F. E. (Foundation Era) - letopočet začínající založením "Nadace".

Hari SELDON, nar. v r. 11 988 Galaktické Éry,[1] zemřel v r. 12 069. Rok jeho narození možno též uvést jako r. 79 před F. E. Geniální matematik, tvůrce systému, jímž lze předvídat směr budoucího vývoje lidstva. Pro bližší podrobnosti viz jeho biografii od Gaala Dornicka, s nímž Seldon úzce spolupracoval po dva roky před svou smrtí.

1.

Mladý muž s čerstvým diplomem doktora matematiky se jmenoval Gaal Dornick a pocházel ze vzdálené planety. Dosud nikdy nebyl na Trantoru, centrální planetě Galaktického Imperia, tvořeného dvaceti pěti miliony lidmi obývaných planet.

Nyní byl jedním z cestujících kosmické lodi směřující k souhvězdí, v němž se nacházel Trantor. Byl to jeho první mezihvězdný let, a tak očekával s napětím okamžik, kdy loď provede skok do mimoprostoru. V kosmu sice již několikrát letěl, ale vždy to byly pouze běžné lety mezi planetami téhož hvězdného systému, kde spojení je zajišťováno běžným způsobem.

Kromě diplomu měl v kapse pozvání od velkého Hari Seldona na Trantor, kde se měl stát jeho spolupracovníkem na velkém, ale poněkud záhadném projektu.

Trantorské slunce se jevilo jako ostrý bílý bod v centrální oblasti galaxie, kde jsou hvězdy na sebe tak nakupeny, že bez upozornění průvodce by je nikdy neobjevil. Ale každým skokem v mimoprostoru se bílý bod zvětšoval, až vytvořil zářivý kotouč zastiňující svým jasem okolní hvězdy.

Loď přistávala ve směsici hluků. Bylo slyšet hvízdání prorážené atmosféry, hučení chladícího zařízení, snažícího se srazit

---

1) Galactic Era - letopočet vycházející od založení Galaktického impéria, tj. od korunovace císaře Frankena I. Přesné datum korunovace lze těžko zjistit. V knize Okruhliak na oblohe se udává, že lidé létají do vesmíru již 50.000 - 100.000 let. Děj samotné knihy se odehrává v roce 827 G. E. Ještě přesnější je údaj archeologa Arvardana z této doby, který uvádí, že ve vykopávkách starých 50.000 let na planetách Síria, Arctura, Alfy Centauri a dalších dvaceti planetách byly nalezeny nápisy ve staré angličtině.

stále se zvyšující teplotu na únosnou míru a dunivý řev brzdícího systému. Do toho se mísily hlasy tisíců spolucestujících, netrpělivě čekajících až loď přistane.

Vše proběhlo hladce a zanedlouho stál Dornick v dlouhé řadě čekajících před vstupní kontrolou. Těsně za ním stál jakýsi muž, který po jeho odbavení nenápadně kývl na kontrolního úředníka. Ten stejně nenápadně odpověděl, načež muž rychlým krokem zamířil za Dornickem, aby ho v hustém hemžení davu neztratil z očí.

Ten mezitím prošel rozsáhlou halou administrativní budovy kosmodromu a ocitl se na půdě slavného Trantoru. Na chvíli se zastavil a rozhlížel se kolem sebe. Zdálo se mu, že gravitace je zde o něco větší než na jeho rodné planetě, ale rozdíl nebyl tak značný, aby mu to dělalo potíže. Za nějaký čas si zvykne.

Před sebou uviděl stanoviště nájemných vznášedel. Po krátkém rozmýšlení vešel do kanceláře označené nápisem Dispečer.

"Kam?", zeptal se úředník, aniž by zvedl oči od papírů rozložených po stole.

"Do nějakého dobrého hotelu."

"Tady na Trantoru jsou všechny dobré", zavrčel úředník.

"Tak tedy do toho nejbližšího."

Dispečer stiskl páku u automatu a podal Dornickovi lístek:

"Jedna dvanáct!"

Dornick zaplatil, vyšel ven a podle barvy jízdenky zamířil k příslušnému stanovišti. Muž v nápadně žlutomodré uniformě mu odebral zavazadla a uložil do vozidla. "Přímo do Luxoru, pane?", zeptal se uctivě. Dornick pokývl hlavou. Nenápadný muž, který ho sledoval, zaslechl adresu a rychle se vzdálil.

Taxi vzlétlo kolmo do výše, zamířilo přímo proti vysoké zdi s řadou velkých tunelovitých otvorů a v jednom z nich zmizelo. Dornick se náhle ocitl ve tmě jen občas přerušované signálními světly. Po chvíli pocítil jak taxi zpomaluje a před sebou spatřil konec tunelu. Přistáli na rozlehlém nádvoří uměle osvětleném a ohraničeném bloky velkých budov.

"Hotel Luxor, pane", hlásil řidič. Pomohl vynést zavazadla, přijal spropitné, naložil čekajícího pasažéra a taxi opět zmizelo v temném otvoru tunelu.

2.

TRANTOR- .... počátkem třináctého tisíciletí G. E. byla planeta Trantor, tvořící centrum Galaktického Imperia, místem s nejvyšší koncentrací obyvatel. Celý její povrch byl vlastně jediným městem umístěným pod zemí, v němž žilo 40 miliard lidí tvořících administrativní štáb celého Imperia. Přes tento obrovský aparát byl řádný chod této nesmírné říše zajišťován jen s velkými potížemi, které neschopnost posledních císařů stále více zvyšovala, takže se nakonec zhroutila.

Dvacet okolních planet zásobovalo celou svou zemědělskou produkcí tuto obludnou aglomeraci a denně přistávalo na trantorských kosmodromech desetitisíce plně naložených kosmických lodí. Tato absolutní závislost na dovozu všech životních potřeb byla Achillovou patou Imperia. Zajistit bezpečnost dopravních cest bylo v posledním tisíciletí hlavní starostí všech císařů. Vzhledem k stále častěji vznikajícím vzpourám a povstáním, zejména v okrajových provinciích Imperia, byl tento úkol stále těžší.

Encyklopedia Galactica

Dornick si nebyl jist, zda je noc či den, neboť od chvíle, kdy prošel kontrolou na kosmodromu, nespatřil oblohu. Veškerý život na planetě jakoby se odehrával pod nesmírným kovovým krytem. Byl proto příjemně překvapen, když v hotelové hale spatřil dveře s nápisem Sluneční lázeň. Vešel dovnitř, ale byl zklamán, protože sluneční záři nahražovalo světlo baterie ultrafialových zářičů. Vrátil se tedy do haly a zamířil k recepčnímu pultu.

"Máte tady něco jako vyhlídkovou věž?", zeptal se úředníka. "Chtěl bych se porozhlédnout po městě, ale seshora na čerstvém vzduchu!"

"Jistě, přejete si hned vstupenku?"

Dornick souhlasně přikývl.

"Dovolte, abych ještě zjistil, jaké je venku počasí", řekl ochotný recepční. Stiskl páčku a na malém displeji se objevila slova:"Sucho, slunečno, teplo. Tlak vzduchu ..."

"Zdá se, že vám počasí přeje", pokračoval recepční. "Já osobně jsem byl naposled venku asi před třemi roky. Jednou se rozhlédnout podle mne úplně stačí. Prosím, zde je vstupenka a výtah je hned tady vpravo!"

Na vrcholu vyhlídkové věže Dornick přistoupil k zábradlí a užasl. Nikde nebylo vidět kousek volné půdy, vše až za horizont bylo pokryto kovem. Žádná zeleň, žádný živý tvor, jen uniformní kovová šeď. Kdesi daleko za obzorem se nalézal císařský palác, postavený na stu čtverečných mil volné půdy, obklopen záplavou květů a stromů. Oblast císařského paláce tvořila jediný zelený ostrov uprostřed moře oceli.

"Zajímavý pohled, že?", ozval se za ním hlas. Dornick se otočil a spatřil usmívajícího se muže, který mu přátelsky kynul. "Zřejmě jste poprvé na Trantoru?", navazoval rozhovor. "Mimochodem, jmenuji se Jerril".

"Ano, pane Jerril."

"Myslil jsem si to. Trantorané sem totiž skoro nikdy nechodí. Celý život tráví v podzemí a pohled na volný prostor špatně snáší. Myslím, že se tomu říká agarofobie, nemýlím-li se."

Dornick mlčky přikývl.

"Jak myslíte, že jste vysoko?", pokračoval Jerril.

"Asi tak půl míle."

Jerril se zasmál: "Pět set stop!"

"To není možné! Výtah přece jel alespoň půl hodiny!"

"Jistě. Ale nezapomeňte, že skoro po celou tu dobu vyjížděl na povrch. Trantor je totiž provrtán chodbami do hloubky hodně přes míli a místy ještě hlouběji. Má to svůj význam, protože tak můžeme využívat rozdílu teplot mezi povrchem a hloubkou jako energetického zdroje kryjícího veškerou naši potřebu."

"Myslel jsem, že používáte atomovou energii."

"Kdysi dávno tomu tak bylo. Ale tento způsob je nepoměrně levnější."

"To jistě."

Chvíli oba mlčeli a vzájemně se pozorovali. Pak se cizinec zeptal: "Přijel jste jako turista?"

"Ne, mám nastoupit jako matematik na zdejší univerzitě u Hariho Seldona."

"Toho co předvídá pohromu?"

"Jakou pohromu?"

"Přece to musíte vědět, když k němu jdete pracovat!"

"Opravdu nevím. A o jaký druh pohromy se má jednat? Pokud vím, Seldon a jeho skupina publikovali pouze některé matematické teorie."

"To je pravda, pokud máte na mysli jeho oficielní publikace."

Dornick náhle pocítil vůči cizinci jakousi zvláštní antipatii. Pohlédl na něho s nuceným klidem a řekl: "Mám dojem, že mne ta cesta dost unavila. Raději se vrátím do svého pokoje. Jinak jsem rád, že jsem vás poznal."

Jerril se uklonil a ironicky se usmál.

3.

PSYCHOHISTORIE- .... Gaal Dornick ji definoval jako obor aplikované matematiky, zabývající se reakcemi velkých lidských seskupení na určité sociální a ekonomické podněty. Základem této vědy jsou tak zvané Seldonovy funkce, na jejichž základě lze ze statistického vztahu těchto reakcí a jejich stimulů určit s vysokou pravděpodobností směr dalšího vývoje společnosti.

Encyklopedia Galactica

"Dobrý den", zakoktal zmateně Dornick, když vstoupil do svého pokoje a spatřil muže nenuceně sedícího v křesle. "Co ... co?"

"Myslel jste, že se máme setkat až zítra, že? Za normálních okolností by tomu tak bylo."

"Nerozumím, pane!"

"Dovolte, abych se představil: Jsem profesor Seldon. Před chvílí jste byl na věži, kde jste mluvil s nějakým mužem, že?"

"Na jméně nezáleží. Je to agent Komise pro veřejnou bezpečnost. Sledoval vás od chvíle, kdy jste vystoupil z lodi. Zmiňoval se vám o mně?"

"Ano. Říkal něco jako že předvídáte pohromu."

"To měl tedy pravdu. Mimochodem, jak se vám líbí Trantor?"

"Nádherný", s určitými rozpaky řekl Dornick.

"Na první pohled. Ale co z hlediska psychohistorie?"

"Nemyslel jsem, že by zde mohl existovat nějaký vztah."

"Mladý muži", řekl vážně Seldon,"až budete se mnou pracovat, naučíte se používat psychohistorie ve vztahu ke všemu. Dávejte pozor!" Vytáhl z kapsy kalkulátor a začal hbitě přejíždět prsty po klávesnici. Pak ukázal výsledek Dornickovi: "Tohle je současný stav, v němž se nachází Imperium."

Dornick dlouho studoval vyznačené symboly. Pak řekl: "To ovšem není kompletní charakteristika!"

"Jistě že ne", usmál se Seldon. "Ale jsem rád, že máte kritický pohled na věc. Ale pro to, co vám chci nyní demonstrovat, to úplně postačí. Souhlasíte?"

"Souhlasím za předpokladu, že si vaše výsledky budu moci později ověřit derivací příslušných funkcí."

"Správně. A nyní mne sledujte. K danému stavu přidáme pravděpodobnost, že císař bude zavražděn, že nastanou revolty místokrálů, ekonomická deprese, stagnace výzkumu a vývoje, dále ....", Seldon pokračoval. Při každé nové položce se na kalkulátoru objevovaly nové symboly, které se promítaly do výchozí základny propočtu.

Když skončil, ukázal výsledek Dornickovi: "Takhle bude vypadat Trantor za pět set let!"

Dornick vytřeštil oči: "Totální zničení! - ale to není možné! Trantor nikdy nebyl ..."

"Uklidněte se", přerušil ho Seldon. "Sám jste viděl, jak jsem k tomuto závěru došel. Teď zapomeňte na matematickou symboliku a pokuste se výsledek vyjádřit slovy!"

Dornick vzal do ruky kalkulátor a pečlivě jej studoval. Po chvíli řekl váhavým hlasem: "Všechny tyto okolnosti povedou k tomu, že Trantor bude čím dál tím více zranitelnější, neboť ztratí možnost se účinně bránit. Nástupnictví císařů se stane jádrem rozbrojů, naroste antagonismus mezi velkými rody navzájem, sociální zodpovědnost zmizí ..."

"To stačí. A teď jaká je pravděpodobnost, že za pět set let bude Trantor zničen?"

"To nemohu říci ..."

"Ale můžete. Pokuste se o interpolační diferenciování!"

Dornick cítil, že je na něho vykonáván nátlak. Provést takový složitý matematický úkon pouze z hlavy bylo nesmírně obtížné. Z čela se mu řinul pot, ale po chvíli řekl: "Myslím, že pravděpodobnost je něco kolem 85 %."

"To není špatné", pochválil ho Seldon. "Ale také ne zvlášť dobré. Přesně propočtená pravděpodobnost, že Trantor bude zničen, je 92,5 %. Toto mé zjištění se nějak dostalo ve známost mezi aristokratickými kruhy a je přijímáno se značnou nevolí. Proto jsem já osobně a vše, co souvisí s mým projektem, na kterém budete pracovat, pečlivě sledováno a hodnoceno jako rozbíječská činnost."

"To ale znamená, že jste v nebezpečí, pane!"

"Není to tak zlé. Pravděpodobnost, že budu popraven je 1,17 %, ale i v tomto krajním případě to neznamená, že by můj projekt byl zlikvidován. Všechno bylo vzato v úvahu a učiněna příslušná opatření. Ale to jen tak mimochodem. Předpokládám, že se zítra setkáme na univerzitě."

"Jistě, pane."

4.

KOMISE PRO VEŘEJNOU BEZPEČNOST - .... po zavraždění císaře Cleona I. vzrostl mimořádně vliv aristokracie, která pro udržení pořádku vytvořila tento orgán. Během následujících staletí komise degenerovala na slepý nástroj potlačující veškeré pokusy o narušení zkostnatělého statu quo. Tuto rozhodující moc ve státě si udržela až do nástupu silných císařů jako byl Cleon II., ale i potom si v určitých případech dovedla prosadit své zájmy. Její definitivní ústup z moci možno datovat teprve od doby skončení procesu s Hari Seldonem a zřízení Nadace ...

Encyklopedia Galactica

Dornick svůj slib, že ráno navštíví univerzitu, nedodržel. V noci ho vzbudil telefon a zdvořilý hlas recepčního mu oznamoval, že z příkazu Komise veřejné bezpečnosti je zatčen.

Vyskočil z postele a vrhl se ke dveřím, ale ty byly zamčené. Rezignovaně se vrátil, posadil se na židli a začal se oblékat.

Zanedlouho pro něho přišli a někam odvezli. Tam ho velmi zdvořile vyslýchali a vůbec se k němu chovali mimořádně slušně. Chtěli vědět, jak se dostal k projektu Seldon, v čem spočívá jeho práce,, kdy a jak se seznámil s dr. Seldonem a kladli řadu podobných otázek. Řekl, že byl přijat na základě své žádosti a že o projektu Seldon se dozvěděl až zde; ale zřejmě mu nevěřili. Stále se vraceli k Projektu a nutili ho, aby prozradil jaké tajné instrukce dostal a s kým se stýkal. Nakonec se ho zeptali, zda ví, kdy Trantor má být zničen.

Dornick váhal.

"Byl jste sledován na každém kroku. Víme, že včera na vás v pokoji čekal Seldon a samozřejmě jsme vyslechli váš rozhovor."

"Pak tedy také znáte jeho názor."

"Jistě, ale chceme slyšet váš."

"Jako dr. Seldon jsem toho názoru, že Trantor bude zničen v průběhu pěti století."

"Odveďte ho!"

"Počkejte, mám přece nárok na advokáta!"

"Dostanete ho."

"Jsem Lors Avakim", řekl vysoký hubený muž, vstupuje do místnosti. "Posílá mne dr. Seldon, abych vás hájil."

"Dobrá. V tom případě žádám okamžitou audienci u císaře. Jsem zde zadržován bez jakéhokoliv důvodu a ničeho jsem se nedopustil."

Avakim nevěnoval Dornickovu rozhořčení žádnou pozornost. Z aktovky vytáhl nějaké listiny a malou krabičku, zřejmě osobní rekordér. Pak se podíval na Dornicka a řekl klidným, bezbarvým hlasem: "Komise zřejmě naslouchá našemu rozhovoru. Je to sice proti zákonu, ale to jim nevadí."

Dornick vztekle zaskřípal zuby.

"Nicméně", pokračoval Avakim, "tento malý rekordér obsahuje také rušící zařízení, takže můžeme mluvit zcela otevřeně."

"Přesto trvám na slyšení u císaře!"

Avakim se usmál: "Je vidět, že jste z provincie."

"A co má být?"

"Jako provinciál neznáte poměry na Trantoru. K císaři se pochopitelně odvolat můžete, ale je to zbytečné. Nepřijme vás."

"Ke komu se tedy mohu odvolat proti zneužívání mocí komisí?"

"K nikomu. Dnešní císařové již nejsou to, co bývali. Trantor a tím celé Imperium je v moci aristokratických rodin, jejichž členové tvoří vedení komise pro veřejnou bezpečnost. V poslední době věnují hlavní pozornost Seldonovi a všem, kdo s ním přijdou do styku. Podle našich propočtů by bylo však pro nás výhodné, kdyby právě teď došlo mezi nimi a námi k otevřenému střetnutí. Včerejší Seldonova návštěva u vás měla za účel je vyprovokovat k činu. Vaše zatčení je důkazem, že se to podařilo. Ale nemějte strach, vše dopadne dobře. Podle propočtu máme 99,8 procentní naději."

"A co já?"

"Vaše naděje, že z toho vyváznete živý, je 77,2 %."

Dornick se ušklíbl a řekl: "Chtěl bych mluvit s dr. Seldonem."

Avakim se usmál: "To bohužel nejde, dr. Seldon je rovněž zatčen."

5.

Byl třetí den procesu. Soudci věnovali Dornickovi vcelku minimální pozornost, veškerá těžká děla byla zaměřena výhradně na dr. Seldona, stojícího v boxu pro obžalované. Žalobce listoval ve svých poznámkách.

Otázka: "Kolik osob spolupracuje na vašem projektu, dr. Seldone?"

Odpověď: "Padesát matematiků."

Ot. : "Včetně dr. Gaala Dornicka?"

Odp. : "Ten je padesátý prvý."

Ot. : "Nemýlíte se? Není jich náhodou kolem sto tisíc?"

Odp. : "Matematiků? Ne, těch je jen padesát, eventuelně padesát jedna."

Ot. : "Nemíním jen matematiky, ale všechny, kdo pracují na nejrůznějších úsecích vašeho projektu."

Odp. : "V tom případě počet sto tisíc zhruba odpovídá."

Ot. : "Přejděme tedy k otázce, o níž jsme již před tím dlouze debatovali. Mohl byste opakovat své tvrzení, pokud jde o budoucnost Trantoru?"

Odp. : "Jak jsem již řekl, Trantor bude za pět set let ležet v ruinách."

Ot. : "Není toto tvrzení poněkud podvratného a provokativního charakteru?"

Odp. : "V žádném případě. Vědecká pravda zůstává vědeckou pravdou. Matematika psychohistorie je právě tak exaktní vědou jako každý jiný úsek aplikované matematiky."

Ot. : "Můžete prokázat, že tomuto opravdu je?"

Odp. : "Samozřejmě, ovšem jen kvalifikovanému matematikovi. Konečně, historie nás učí, že každý nový vědní obor se ve svých počátcích setkával s nepochopením. Vezměte na příklad ..."

Ot. : "Dr. Seldone, nejsme zde proto, abychom poslouchali přednášky. Stručně řečeno, dospěli jsme k názoru, že vaše katastrofické prognózy jsou vědomě šířeny, aby vyvolaly nedůvěru ve vládu Imperia, a že tím sledujete nějaký obskurní cíl."

Odp. : "To není pravda."

Ot. : "Proč potom tvrdíte, že pádu Trantoru budou předcházet nepokoje nejrůznějšího druhu? Není to jen záminka, abyste si vytvořil stotisícovou armádu?"

Odp. : "V žádném případě, nehledě k tomu, že z toho počtu není ani deset tisíc mužů schopných nosit zbraň."

Ot. : "Takže žádný váš osobní zájem v tom není? To vše děláte jen jako službu vědě?"

Odp. : "Ano, ale ne samoúčelně. Jde mi především o službu občanům tohoto Imperia a tím Imperiu samému."

Ot. : "Hm. Budeme tedy pokračovat. Jste názoru, že lze změnit budoucnost?"

Odp. : "Ano, pokud se hodně lidí rozhodne tak učinit."

Ot. : "Máte na mysli těch vašich sto tisíc? Je to dostatečný počet k provedení takové změny?"

Odp. : "Ne, to je příliš málo. Uvažte, že jen na Trantoru žije čtyřicet miliard lidí a v celém Imperiu je jich téměř kvintilion."

Ot. : "A co kdyby těch sto tisíc lidí a jejich potomci po celých pět set let na této změně pracovali?"

Odp. : "To zdaleka nestačí. Pět set let je příliš krátká doba."

Ot. : "Dr. Seldone, nyní si protiřečíte. Před tím jste tvrdil, že jste shromáždil sto tisíc lidí, abyste zabránil zkáze Trantoru a nyní se dozvídám, že toho nejsou schopni ani během pěti set let!"

Odp. : "V tom máte, bohužel, pravdu."

Ot. : "Nyní dobře poslouchejte a dobře rozvažte svou odpověď. V případě, že jak tvrdíte, nemáte v úmyslu provést nějakou ilegální akci a také nemůžete zabránit zkáze Trantoru, k čemu tedy slouží těch sto tisíc lidí na tak zvaném projektu Seldon?"

Odp. : "Abychom minimalizovali důsledky této zkázy. Zničení Trantoru je totiž jen epizodou v obrovském procesu změn zahájených již před staletími, jejichž intenzita se stále více zvyšuje a zrychluje. Máme na mysli nepoměrně větší katastrofu než je pád Trantoru, a tou je rozpad a zničení celého Galaktického Imperia!"

Všichni členové soudu ve svých lavicích jakoby ztuhli a ze sálu se ozýval hrozivý šum a výkřiky: "Zrada!" Bylo patrno, že proces dosáhl svého kulminačního bodu. Sálem se rozlehl jasný hlas gongu. Vzrušení pomalu utichalo.

Ot. : "Uvědomujete si, dr. Seldone, že mluvíte o Imperiu, které přes všechny poklesky minulých generací si uchovalo obdiv a lásku svých občanů po více než dvanáct tisíc let?"

Odp. : "Znám dokonale historii i současný stav Imperia. Aniž bych se chtěl kohokoliv dotknout, dovoluji si tvrdit, že je znám daleko lépe než kdokoliv v tomto sále."

Ot. : "A přesto předvídáte jeho pád?"

Odp. : "O mou osobu zde přece vůbec nejde. Já jen reprodukuji neúprosné matematické výsledky a osobně lituji, že k tomuto vývoji dojde. I kdyby Imperium bylo od základu špatné a prohnilé, což v žádném případě netvrdím, stav, který po jeho pádu nastane, bude nesrovnatelně horší. Nastane stav totální anarchie, a proti té je zaměřeno veškeré naše úsilí. K pádu Imperia nezvratně dojde, protože jak dokazují psychohistorické matematické propočty, síly, které k tomuto cíli pracují, jsou příliš mocné, než aby se daly zarazit. Mezi stovkami těchto sil a příčin je to především stále rostoucí již tak obludná a zkostnatělá byrokracie, klesající iniciativa, apatie, kastovnictví, sobectví mocných a další a další."

Ot. : "To snad nemyslíte vážně!"

Odp. : "Imperium zmizí a s ním vše, co v něm bylo dobré. Nahromaděné znalosti a zkušenosti se ztratí stejně tak jako se zhroutí organizace a pořádek. Nastanou nekonečné mezihvězdné války, kulturní a obchodní vztahy budou přerušeny, takže lidstvo se vrátí zpět do stádia barbarství."

Z auditoria, které během Seldonova projevu ani nedutalo, se ozval nesmělý hlas: "A tak to zůstane navždy?"

Seldon smutně potřásl hlavou: "Podle psychohistorických propočtů bude tato anarchie trvat asi třicet tisíc let. Pak vznikne nové Imperium, ale mezitím prožije tisíc lidských generací nepředstavitelné hrůzy a utrpení. A to je, proti čemu jsme se rozhodli bojovat.

Jak jsem již řekl, není v našich silách zabránit pádu Trantoru a tím i celého Imperia. Ale lze podstatně zkrátit dobu trvání barbarského bezvládí, a to je vlastní a jediný účel tak zvaného Projektu Seldon. Pokud bude umožněno naší skupině se neprodleně pustit do práce, je možno toto třicetitisícové mezidobí zkrátit na pouhých tisíc let."

Ot. : "Jak to chcete udělat?"

Odp. : "Tím, že shromáždíme veškeré lidské vědění na jedno místo. Rozpadem sociální a organizační struktury společnosti se věda roztříští na miliony částí od sebe navzájem izolovaných, které postupně zdegenerují a zmizí nebo se změní v kulty a pavědu. Pokud se nám však podaří zachovat vědu jako celek, mohou z ní budoucí generace přímo čerpat, aniž by byly nuceny ji znovu pracně a zdlouhavě vytvářet.

Moje skupina věnuje veškeré své síly sestavení Galaktické encyklopedie, která bude zahrnovat veškeré oblasti lidského vědění, umění a zkušeností. Tuto práci pochopitelně sami nezvládneme, ale ještě předtím, než se přiblíží pád Trantoru, naši potomci ji dokončí a zajistí, aby její kopie byly k dispozici v každé větší knihovně po celé Galaxii."

Další den procesu probíhal s vyloučením veřejnosti. Tentokrát dr. Seldon, dr.Dornick s advokátem Avakimem seděli společně se svými soudci u jednoho stolu. Všichni popíjeli osvěžující nápoje a kouřili.

"Nemám zde svého advokáta", namítl dr. Seldon.

"Není třeba", odpověděl předseda soudu. "Toto není soudní přelíčení, ale diskuse, jak zajistit bezpečnost státu. Trvám totiž na tom, že rušíte klid a pořádek v Imperiu, takže uvažuji o tom, že vás dám dnes večer popravit!"

Seldon se usmál: "Kdybyste to provedl před týdnem, měl byste naději jedna ku deseti, že se dožijete konce roku. Dnes se tato pravděpodobnost snižuje na jedna ku tisíci."

"Jak to?"

"Je faktem, že pád Trantoru nelze zastavit, ale je zcela snadné jej urychlit. Mé plány na zmenšení dopadu tragédie, jsou díky tomuto procesu známy po celém Imperiu. Zpráva o mé popravě, která by tyto plány obrátila v niveč, se rychle rozšíří a domníváte se, že lidé by to jen tak přešli? Zabte mne a Trantor nepadne za pět set let, ale za padesát a vy osobně se nedožijete ani konce roku!"

"To je strašení malých dětí", řekl opovržlivě předseda. "Vaše smrt bude pravděpodobně tím nejlepším řešením." Zahleděl se z okna a jeho prsty nervózně bubnovaly po desce stolu.

"Řekněte mi, dr. Seldone", řekl po chvíli, "kromě přípravy encyklopedie nic jiného dělat nebudete?"

"Samozřejmě, že ne."

"V tom případě slyšte naše rozhodnutí. Vybrali jsme planetu, na níž odjedete spolu se svými sto tisíci přívrženci. Jednak tam budete mít klid pro svou práci, jednak budete daleko od Trantoru a nebudete mít možnost vytvářet zbytečný rozruch mezi jeho obyvateli a rušit tak císařův mír.

"Pokud odmítnete, pak druhá alternativa je smrt. Smrt pro vás a veškeré vaše přívržence, kteří se nám dostanou do rukou. Máte pět minut na rozmýšlení."

"Co je to za planetu?"

"Jmenuje se Terminus. Je sice neobydlená, ale schopná kolonizace. Je sice v poněkud odloučené části Galaxie ..."

"Prakticky až na samém konci", přerušil předsedu Seldon.

"Alespoň se budete moci plně soustředit na svou práci."

"Bude třeba organizovat transport dvaceti tisíc rodin!"

"Zajistíme."

Dornickova mysl byla zmítána dvěma protichůdnými pocity, a sice úlevou, že unikl smrti, ale současně obavou, že Seldon prohrál.

7.

Taxi je unášelo stamílovými tunely směrem k univerzitě. Všichni mlčeli zahloubáni ve své myšlenky. Nakonec se ozval Dornick:

"Je to pravda, co jste řekl předsedovi?"

"Nikdy nelžu, pokud jde o psychohistorické problémy. On to ví, protože je to velmi chytrý politik a instinktivně vytušil, že psychohistorii nutno brát vážně."

Budova univerzity byla obrovským komplexem zářícím tisíci světly. Když zastavili před vchodem, obklopili je muži v uniformách.

"Čekáme na vás, dr. Seldone, Vy a vaši lidé jste od této chvíle pod pravomocí válečného soudu. Současně vám mám oznámit, že na přípravu pro odjezd na Terminus vám všem byla určena lhůta šesti měsíců."

"Šest měsíců!", vybuchl Dornick, ale Seldonova ruka mu potají sevřela zápěstí.

"Je mi líto, ale takové jsou mé instrukce", řekl odměřeně kapitán a s rázným pozdravem odešel.

"Vždyť je to vražda!" Dornick se rozhořčeně obrátil k Seldonovi.

"Jen klid, klid", byla jeho odpověď. "Nejprve si zajdeme do mé kanceláře."

Když se za nimi zavřely dveře malé, ale elegantně zařízené místnosti, zabezpečené proti všem způsobům odposlechu, řekl Seldon ulehčeně: "Šest měsíců! To je více než jsem očekával!"

"Jak to?"

"Vzpomeňte si, jak jsem řekl, že právě nastal vhodný okamžik, abychom celou věc zahájili. Naše zatčení a celý proces zdánlivě vycházel z jejich iniciativy, ale byli jsme to my, kdo dal všemu impuls. A impuls dává ten, kdo je připraven."

"I na to, že půjde do vyhnanství?"

"Samozřejmě. To bylo totiž jediné pro obě strany přijatelné řešení. Přípravy pro náš odjezd byly potají již dávno zahájeny. Přesně řečeno před dvěma lety. Kromě toho jsem učinil opatření, aby na opačném konci galaxie byla zřízena obdobná vědecká základna jako na Terminu s poněkud jiným programem. Rovněž tajně, pochopitelně. To vše brzy poznáte, i když já už tady nebudu. Počítám, že mi zbývá nanejvýše tak dva roky života. Ne, ušetřte mne svých námitek a přání, abych se mýlil, vím to zcela bezpečně."

"Ale co se stane až zemřete?"

"Moji nástupci budou pokračovat v začatém díle. Až nastane vhodná chvíle, vyvolají revoltu v galaktickém sektoru Anakreon, čímž se věci dostanou do pohybu."

"Nerozumím."

"Porozumíte později. Mimochodem, někteří z nás zůstanou tajně tady na Trantoru. Budeme je zde velmi nutně potřebovat."

Seldonova tvář nabyla spokojeného, vyrovnaného výrazu a jeho další slova bylo jen stěží slyšet: "Co jsem si umínil, jsem vykonal a teď mohu klidně zemřít!"

Část druhá: Encyklopedisté

1.

TERMINUS - ... jeho poloha je v naprostém protikladu s úlohou, kterou tato planeta hrála v Galaktické historii. Leží na samém konci galaktického spirálového ramene jako jediná oběžnice osamoceného slunce. Zásoby průmyslových nerostů prakticky neexistují a ekonomická hodnota planety je bezvýznamná. Osídlena byla teprve příchodem Encyklopedistů ....

S novými generacemi osídlenců přestával být Terminus pouhým útočištěm psychohistoriků a pozvolna nabýval na politickém významu, zejména po anakreonské revoluci a odtržení této oblasti od Galaktického Imperia ...

Encyklopedia Galactica

Lewis Pirenne seděl za stolem své pracovny a rozjímal. Padesát let je za námi. Padesát let zajišťování životních podmínek na Terminu a současně práce na prvním dílu Encyklopedie. Ještě pět let a první svazek tohoto největšího díla lidských dějin může vyjít. Pak už pravidelně každých deset let další a další svazky.

Neklidně sebou trhl, když u dveří zazněl zvonek a do místnosti vešel Salvor Hardin. Pirenne se zamračil a ani se neotočil. Hardin na jeho nezdvořilost nereagoval, pouze se usmál, odtáhl židli a posadil se ke stolu.

Pirenne předstíral, že je zabrán do práce. Hardin, stále se usmívaje, vytáhl z kapsy minci, vyhazoval ji do vzduchu a chytal, pozoruje se zalíbením záblesky stříbrného kovu. Po chvíli zvedl Pirenne hlavu a nevrle zavrčel: "Nechte toho laskavě!"

"Čeho?"

"Toho házení. Znervózňuje mne to!"

"Dobře", Hardin schoval minci. "Až budete hotov s prací, tak mi řekněte. Rád bych byl do večera zpátky na městské radě. Hlasujeme tam o vodovodu."

Pirenne si povzdechl a odsunul papíry. "Tak povídejte. Ale jenom ne o těch vašich městských záležitostech. Práce na Encyklopedii vyžaduje mé plné soustředění a na ty vaše triviálnosti nemám čas."

"Chtěl jsem vám jenom oznámit zprávu, kterou před chvílí zachytil náš přijímač."

"No a?"

"Anakreonský císařský prefekt se jmenoval králem."

"Dobře, a co je nám do toho?"

"Celkem nic", řekl nedbale Hardin, zapaluje si cigaretu. "Jenom to, že to znamená, že sektor Anakreonu se odtrhl od Imperia, čímž nás odřízl od centrálních oblastí a samozřejmě i Trantoru. Přes Anakreon totiž vede naše jediné spojení. Odkud budeme dostávat kovy? Jedině, když anakreonský král bude tak laskav a dovolí nám tranzit. Situace je vážná, a proto vás žádám, abyste svolal mimořádné zasedání planetární Rady. Já jako obyčejný primátor města mám pravomoc nanejvýš si utřít nos, takže je to zcela jasně záležitost Rady."

Pirenne se zamračil: "Neveďte mi tady volební řeči, Hardingu. Dobře víte, že naším úkolem je práce na Encyklopedii, v čemž jsme podporováni vládou Imperia Proto se v žádném případě nebudeme míchat do lokální politiky v této oblasti Galaxie."

"Lokální politika! Jak jste na to přišel? Vždyť je to pro nás otázka života a smrti! Co si myslíte, že se stane, až ten ničemný anakreonský král nám odřízne spojení a bude nás vydírat tak dlouho, až se mu vzdáme na milost a nemilost?"

"Vy zapomínáte, že jsme pod přímou ochranou císaře a nikdo se nás nesmí dotknout. Imperium by s ním zatočilo!"

"Tak proč nezatočilo s anakreonským prefektem, když se prohlásil králem a osamostatnil se? Pokud vím, alespoň dvacet prefektů okrajových provincií učinilo totéž nebo to hodlá co nejdříve udělat!"

"Znova opakuji, co je nám do toho! Imperium často procházelo obdobím různých krizí a depresí, a přesto existuje dál! Prostě si toho nevšímejte. A ještě něco, když už jste tady. Četl jsem v městských novinách, že chcete využít padesátiletého výročí založení Nadace k oslavám zcela mimořádného rozsahu. Upozorňuji vás, že to je věc spadající do mé kompetence jako císařova zástupce na této planetě. Stejně tak jako otevření Seldonovy krypty při této příležitosti!"

Hardinova tvář byla v tomto okamžiku tváří muže, který je nucen počítat do deseti dříve než znovu promluví.

"Jako císařovu zástupci vám oznamuji ještě jednu zprávu. Anakreon nám právě oznámil, že do dvou týdnů přiletí jeho zplnomocněnec."

"A za jakým účelem?"

Hardin povstal a přisunul židli ke stolu: "Hádejte!", řekl, a bez dalšího odešel.

2.

Anselm haut Rodric ("haut" označovalo člověka vznešeného původu), podprefekt z Pluemy a mimořádný vyslanec jeho Veličenstva krále anakreonské oblasti tohoto sektoru Galaxie, byl uvítán na kosmodromu Salvorem Hardinem s veškerou okázalostí. Oba si formálně vyměnili své pobočni laserové pistole, čímž demonstrovali své mírumilovné a přátelské úmysly. Hardin si sice povšiml nepatrného vyboulení kabátce pod vyslancovým levým ramenem, ale moudře to přešel.

Projížděli ulicemi města, pozdravováni jásajícími davy. Když zastavili na náměstí Encyklopedie, zeptal se vyslanec:

"Toto město je vlastně celý váš svět, nemýlím-li se?"

"Ano, Výsosti. Jsme mladá a chudá planeta a obyvatelstvo se teprve rozrůstá."

Vyslanec se zamyslel: "To znamená, že máte spoustu neobdělané půdy, primátore. Proč ji nerozdělíte na latifundie?"

"To nejde. My žijeme příliš soustředěně už kvůli naší práci na Encyklopedii. Snad jednou, až nás bude více."

"Divná země. To znamená, že nemáte ani zemědělce?"

Hardin zpozorněl. Zdálo se mu, že jeho Výsost je až nápadně zvědavá. "Ne, Výsosti. Zatím nemáme žádné sedláky, ale ani šlechtu."

Vyslanec překvapeně zdvihl obočí: "A co ten - jak se jmenuje - váš vůdce, s nímž se mám setkat?"

"Máte na mysli dr. Pirenna? To je předseda Rady a osobní zástupce císaře."

"Žádný jiný titul nemá? Je to jenom doktor, a přece je vaším nejvyšším pánem?"

Hardin se pousmál: "Víte, vaše Výsosti, my jsme tady všichni vědečtí pracovníci. Terminus vlastně není žádný stát, ale vědecká instituce, mající formu nadace za přímého císařova dohledu."

Haut Rodric se zamyslel, stejně tak jako Hardin. Po celou cestu přes náměstí k budově Rady, kde je očekával dr. Pirenne, oba mlčeli.

Po uvítacím ceremoniálu si Haut Rodric v doprovodu funkcionářů Nadace prohlédl místní pamětihodnosti. Pak následovalo slavnostní pohoštění, během něhož vyslanec téměř nikoho nepustil k slovu. Široce líčil zážitky z války mezi Anakreonem a nově zřízeným královstvím Smyrno, při čemž nápadně zdůrazňoval údernou sílu anakreonské armády.

Když večeře skončila a hosté se začali rozcházet, vzal Haut Rodric Hardina a dr. Pirenna pod paží a odvedl je na balkon. "A teď", řekl žoviálně, "necháme toho žvanění a budeme mluvit vážně. Jistě víte, že na periferii Galaktického Imperia došlo k určitým změnám. V jejich důsledku se status vaší planety stal, řekněme, poněkud nejistý. Například pokud jde o království Smyrno, a to nemluvím o obou dalších královstvích, Konom a Daribow. Vím, že se připravují vás anektovat."

"Nemáme žádné nesrovnalosti s prefekty těchto provincií. Jako císařská doména jsme ..."

"To nejsou už žádní prefekti", opravil dr. Pirenna vyslanec. "Nyní to jsou samostatní králové. Jsem si jist, že máte císařský dekret se spoustou pečetí, ale jaký má v současné době cenu?"

"My jako vědecká instituce ..."

"K čertu s vaší vědeckou institucí", přerušil dr. Pirenna s vojáckou řízností Haut Rodric. "Cožpak nechápete, že my nemůžeme dovolit, aby vás třeba Smyrno spolklo? Terminus je na strategicky mimořádně důležitém místě, protože leží přímo na rozhraní Anakreonu a Smyrna."

Hardin už nemohl déle snést toto obcházení kolem horké kaše: "Jaké jsou tedy vaše návrhy, vaše Výsosti", řekl s brutální přímostí.

Vyslanec zřejmě uvítal, že jednání dostalo konečně patřičný spád. Usmál se na Hardina: "Protože Terminus se nemůže bránit proti útoku Smyrna, bude třeba, aby Anakreon ho vzal pod svá ochranná křídla. Samozřejmě, že nemáme v úmyslu zasahovat do vašich vnitřních záležitostí ..."

Hardin provokativně zakašlal.

"... ale máme za to, že bude oboustranně výhodné, když na Terminu zřídíme pro jeho ochranu svou vojenskou základnu."

"To je vše?"

"Téměř vše. Samozřejmě, že bude ještě nutno dojednat otázku vašeho příspěvku na tuto ochranu."

Hardin se naklonil v křesle: "Takže jsme u toho. Terminus se stane vaším protektorátem a bude vám platit tribut."

Vyslanec se usmál: "Ne tribut. Jen jakési poplatky, nic víc."

Dr. Pirenne se už neovládl: "Teď nechte mluvit zase mne, Hardine. Vaše Výsosti, já kašlu na Anakreon, Smyrno a celou vaší lokální politiku a směšné válčičky. Jako přímý zástupce ..."

"Jeho císařského Veličenstva", doplnil ho ironicky vyslanec. "A já jsem zde zase jako zástupce jeho veličenstva krále anakreonského. A ten je nepoměrně blíže, to si laskavě uvědomte!"

"Vraťme se raději k věci", Hardin se snažil zabránit hrozícímu střetu. "Jaký by měl být charakter těch vašich jakýchsi poplatků? Obilí, brambory, zelenina či dobytek?"

Vyslanec se překvapeně podíval na Hardina: "Jak jste na to přišel? Těch věcí máme sami víc než dost. Zlato samozřejmě, případně chrom a vanadium."

Hardin se zachechtal: "Vaše Výsost ráčí žertovat. Na Terminu není ani stopa po nějakých kovech. Zlato? Podívejte se na naší minci!" Sáhl do kapsy a podal vyslanci dvoukredit.

"Co je to? Ocel?"

"Ano, a to ještě dovážená, takže s kovy nemůžete počítat. Kdybyste ale chtěli nějaké ty tuny brambor ..."

Haut Rodric se zamyslel: "Tak třeba výrobky ..."

"A z čeho je zhotovíme? Ledaže byste nám dodali potřebné kovy."

Nastalo trapné ticho. Pak si ale vyslanec na něco vzpomněl: "Jak to vyhlíží, je Terminus naprosto neproduktivní svět a k tomu prakticky neobydlený. Takže jediným čím můžete platit je půda. Na Anakreonu je mnoho šlechty, která by uvítala rozšíření svých statků."

Náhle Hardina cosi napadlo. Vždyť býval dobrým hráčem pokeru, a tak ... "Může nám Anakreon dodávat plutonium pro naše atomové elektrárny a podobné účely? Naše zásoba vystačí pouze na několik let."

Dr. Pirenne údivem zalapal po vzduchu a chtěl něco říci, ale včas zachytil Hardinův varovný pohled. Zato vyslanec vytřeštil oči:

"Vy máte atomovou energii?"

"Co je na tom divného?", řekl nedbale Hardin. "Atomová energie se přece používá už padesát tisíc let. Jen s plutoniem je to dneska bída."

Haut Rodric nejistě povstal a jeho hlas zněl zcela jinak než před tím: "Ano, ano. To poněkud mění situaci. Pánové, navrhuji, abychom v jednání pokračovali zítra. Velmi mne těšilo..."

Když odešel, dr. Pirenne se obořil na Hardina: "Vy jste se zbláznil! Proč mu vykládáte o naší atomové energii! Teď teprve se bude snažit nás dostat!"

"Řekl jsem to proto, abych si ověřil, co jsem předpokládal, že totiž Anakreon nemá atomovou energii. Kdyby ji měli, pak náš přítel by jistě věděl, že plutonium se v atomových elektrárnách nepoužívá. To potom ale znamená, že není v celé Periferii, tedy ani na Smyrnu, jinak by Anakreon válku s ním musel prohrát. Zajímavé, že?"

Dr. Pirenne jen otráveně mávl rukou a bez pozdravu odešel. Hardin se za ním díval a jeho rty pohrával zvláštní úsměv. Pak zahodil zbytek doutníku a zamumlal pro sebe: "Zpět k uhlí a naftě? Seldon měl pravdu: Souběžně s rozpadávajícím se Imperiem nastupuje éra barbarství. Ale z našeho hlediska ..." Zbytek myšlenky si Hardin ponechal pro sebe.

3.

Přes námitky dr. Pirenna Hardin prosadil, aby v Radě zasedal také zástupce města, což znamenalo, že jako městský primátor to bude on. Na nejbližší schůzi Rady si sedl na samý konec stolu a než začalo jednání přemýšlel, proč doktoři fyzikálních věd jsou tak mizernými administrátory. Asi proto, že jsou zvykli pracovat s exaktními a neměnnými fakty, takže neumí jednat s nestálým lidským elementem.

Zasedání předsedal jako vždy dr. Pirenne. Po úvodních formalitách během nichž Hardin téměř usnul, oznámil, že Lord Dorwin, císařský kancléř, ohlásil svou návštěvu na Terminu. "Jsem si jist", pokračoval, "že až se císař dozví o nejapných anakreonských hrozbách, učiní příslušná opatření, abychom nebyli rušeni ve své práci."

Hardin povstal: "Myslím, že by udělali lépe, kdyby místo kancléře poslali těžká děla pro střelbu atomovými hlavicemi."

Lunting Grast, člen rady, zlostně na něho pohlédl: "Pokud chcete militarizovat Nadaci, pak jsem rozhodně proti tomu. To by znamenalo, že se dáváme na politiku. My jsme, pane primátore, vědecká instituce, pokud to nevíte!"

"Nehledě k tomu", dodal Tomoz Sutt", že tím by se odčerpali cenní pracovníci, které potřebujeme pro práci na Encyklopedii."

"Správně", spokojeně pokyvoval hlavou dr. Pirenne. "Encyklopedie musí mít ve všem přednost."

Hardin v duchu zaúpěl. Encyklopedie zřejmě tlačí v mozcích členů Rady jako nádor. Povstal a řekl ledově: "Napadlo někdy členy Rady, že Terminus má také jiné zájmy než Encyklopedii?"

Dr. Pirenne vyskočil: "Nevím o žádných jiných zájmech, které by Nadace měla mít, kromě práce na Encyklopedii."

"Zaměňujete dvě věci", odpověděl mu Hardin."Neřekl jsem,Nadace, ale Terminus. Na této planetě žije přes milion lidí, zatím co Nadaci představuje pouhých stopadesát tisíc, kteří přímo pracují na Encyklopedii. Pro ostatní Terminus představuje domov. Zde se narodili a zde mají domovy, takže Encyklopedie je pro ně druhořadá."

Jeho hlas zanikl ve všeobecné vřavě, v níž vynikal Pirennův hlas: "Zaměňujete příčinu za následek! Máme poslání, a proto Encyklopedie především! Jsme vědci!"

Hardin se cynicky zachechtal: "Ano, vědci! Takoví, kteří vlastně přispívají ke zkáze Imperia! Vy totiž vědu netvoříte, vy ji jen konzervujete. Co je to za vědeckou činnost, když stopadesát tisíc vysoce kvalifikovaných odborníků se hrabe v tom, co vytvořila minulá tisíciletí a nevytváří nic nového, ani nezlepšuje již dosažené. Vy si hovíte ve stagnaci právě tak, jako celé Imperium. Proto Periferie revoltuje, centrální moc mizí a celé systémy ztrácejí možnost a schopnost používat atomovou energii a jsou nuceny se vracet k barbarským metodám využívání fosilních paliv!"

Rozrušen a vyčerpán si sedl.

Jord Fara se až dosud do diskuze nezapojil. Nyní se však ozval jeho hlas stejně mocný jako jeho stopadesáti kilové tělo:

"Pánové, v žáru této diskuze jsme zapomněli, že za měsíc slavíme padesáté výročí založení Nadace a při této příležitosti se otevře Seldonova krypta."

"No a co", odmítavě mávl rukou Pirenne. "Bude spousta oslavných řečí, vzpomínek a více méně formálních prognóz do budoucna, nic víc."

"Nebral bych to na lehkou váhu", řekl Fara. "Seldon byl největší psycholog všech dob a je víc než pravděpodobné, že využil možností psychohistorie, aby při této příležitosti naznačil další vývoj Nadace a jeho úskalí. I když již dávno není mezi námi, jistě nějaký způsob našel, jak nás varovat před hrozícími krizovými situacemi."

Členové rady zrozpačitěli. Nakonec se vzchopil dr. Pirenne:

"Na mou duši nevím, jak vám na to odpovědět. Hardine, co myslíte, existuje nějaká možnost, že by Seldon mohl předvídat současnou krizi a případně dát nám nějaké direktivy?"

Hardin rozpačitě a opatrně odpověděl: "Upřímně řečeno, nevím co si o tom mám myslet."

4.

Lord Dorwin konečně dorazil na Terminus. Jeho celkový vzhled, výstřední oblečení a afektovaná výslovnost souhlásky "r", kterou zásadně polykal, nenechávalo nikoho na pochybách, že jde o typického hejska císařských salónů.

"Velká věc, ta vaše Encyklopedie, Hardine", řekl, doprovázeje svá slova elegantním pohybem ruky.

"Nesporně, milorde, ale až bude dokončena."

"Nepochybuji, že vaše Nadace ji dovede ke zdárnému konci." Lord Dorwin se usmál na Pirenna, který tuto pozornost kvitoval hlubokou poklonou.

"Pokud ovšem naši sousedi nás nechají v klidu pracovat", poznamenal saše Hardin.

"Ach ano, ti Anakreonci, povzdychl si Lord Dorwin. "Naphosto bahbahská planeta. Phávě odtud jedu. Nechápu, jak by tam mohl civilizovaný člověk žít. Naphostý nedostatek všeho co tvoří základní potřeby kultuhního gentlemana."

"Možná, že jim chybí základní potřeby pro civilizovaný život, ale pro vedení války jich mají habaděj", namítl Hardin.

"Jistě, jistě. Ale proč stále mluvit o politice. Dr. Pirenne, ukázal byste mi laskavě připravovaný druhý svazek Encyklopedie?"

Společnost se odebrala do studovny. Světla zhasla a všichni pozorně sledovali obrazovku. Lord Dorwin chvílemi komentoval některé pasáže s takovým zaujetím,že při tom zapomněl polykat hlásku "r".

"Nesmírně zajímavé", řekl, když se opět rozsvítila světla. "Dr. Pihenne, nezapomeňte pho mě zajistit osobně jeden exemplář!"

"Spolehněte se, milorde."

Hardin horečně přemýšlel, jak vrátit rozhovor zpět k problému, který mu ležel na srdci. Nakonec řekl: "Když již mluvíme o poměrech v Periferii, tak se mi zdá, že ta nová království mají příliš velkou svobodu jednání."

"To může být", řekl lord shovívavě. "Ale phakticky to nemá žádný význam. Můj dhahý Hahdingu v žádném případě to nejsou nezávislá khálovství. To v žádném případě nejsou. Smlouvy, ktehé jsme

s nimi uzavřeli potvhzují suvehenitu Impehia, jinak bychom je nepodepsali. Nakonec tento vývoj jsme uvítali i my na Thantehu. Teď je Pehiféhie odkázána sama na sebe a nám ubydou stahosti. Stejně jsme z nich nic neměli, jen jsme na ně doplácelí z centhálních fondů."

"Děkuji vašemu Lordstvu za dokonalé objasnění situace", Hardin se uklonil s významným pohledem na dr. Pirenna.

"Uhčitě to tady nemáte lehké", řeklo jeho Lordstvo s žoviálním úsměvem. "Tady dr. Pihenne měl phavdu, když mne před vámi vahoval jako před zahputilým diskutéhem, ale já vám to, milý Hahdine, nijak nemám za zlé. Naopak, mám hád lidi, kteří všemu chtějí detailně přijít na kloub."

5.

Již podruhé se Hardin zúčastnil zasedání Rady jako zástupce města. Měl však podezření, že od doby odjezdu lorda Dorwina se konaly ještě dvě nebo tři, na které ho jaksi opoměli pozvat, a že nebýt nutnosti projednat anakreonské ultimatum, nebyl by pozván ani na toto.

Ultimatum bylo podepsáno Jeho Veličenstvem králem anakreonským a adresováno "Mému příteli a bratru dr. Lewis Pirennovi, předsedovi Rady Encyklopedické Nadace, Terminus". Přes toto srdečné oslovení to bylo ultimatum jako řemen.

O slovo se přihlásil Hardin. "Od návštěvy anakreonského vyslance Haut Rodrica uplynuly tři měsíce. Tři drahocenné měsíce, které jsme nevyužili, ale doslova proplýtvali, takže toto ultimatum nám dává jenom týden. Co s tím budeme dělat?"

"Musí být přece nějaké východisko", řekl dr. Pirenne nejistě. "Anakreon přece nemůže hnát věci až do takové krajnosti, když nám lord Dorwin nás ujistil o podpoře císaře!"

"Mimochodem", ozval se znovu Hardin. "Zanesl jsem toto ultimatum Muller Holkovi z oddělení logiky, aby je analyzoval. A výsledek jeho rozboru? - Buď mi dáte co chci, nebo to z vás vymlátím-.

"Ale to není vše. Mám opis smlouvy uzavřené mezi Galaktickým Imperiem a Anakreonským královstvím. Jak jsem k tomu přišel, vás nemusí zajímat. Mimochodem, je podepsána anakreonským králem a vámi obdivovaným lordem Dorwinem v zastoupení císaře. Holkovu symbolovou analyzu mám rovněž před sebou. Jak vidíte, smlouva zabírá plných pět stran hustě psaného textu. A teď vám přečtu závěr její analýzy."

"-Závazky Anakreonu vůči Imperiu - žádné,
Pravomoc Imperia vůči Anakreonu - žádná.

To znamená, že smlouva je čistě deklarativní a dává Anakreonu úplnou nezávislost. Račte se přesvědčit na vlastní oči!"

Všech pět členů Rady se zahloubalo do textu smlouvy a její analýzy. Pak zdrceně pohlédli jeden na druhého.

"A vy si myslíte, že Anakreon toho nevyužije až do krajnosti? Vždyť smlouva mu dává ve všem naprosto volnou ruku", hřměl dále Hardin.

"Lord Dorwin nás přece ujišťoval ...", zoufale se snažil oponovat Sutt.

"Lord Dorwin vás vůbec o ničem neujišťoval", přerušil ho hrubě Hardin. "Já osobně jsem si zprvu myslel, že je to hloupý a nafoukaný floutek, ale brzy jsem zjistil, že jsem na strašlivém omylu. Ten člověk je jeden z nejinteligentnějších a současně nejmazanějších lidí, jaké jsem kdy poznal a jako diplomat nemá sobě rovna. Proto jsem si všechny jeho řeči a rozhovory tajně nahrál a předal rovněž Holkovi k analýze. A výsledek?" Vytáhl z aktovky dlouhý pás papíru popsaný zvláštními symboly.

"Mohu vám říci, že tato analýza plně potvrdila lordovu mimořádnou diplomatickou schopnost, důmyslně zakrytou šaškovským vystupováním. Holk mi sdělil, že rozbor lordových projevů byl ze všech tří analýz nejobtížnější. A teď vám přečtu závěr jeho analýzy:

- Lord Dorwin za pět dní svého pobytu na Terminu neřekl nic konkrétního a nic neslíbil. Přitom dokázal vzbudit přesvědčení, že jakékoliv naše obavy o bezpečnost jsou naprosto zbytečné - ."

"A já", dodal Hardin s trpkým úsměvem, "nemohu než se hluboce sklonit před tak dokonalým diplomatem."

V zasedací místnosti nastalo mrazivé ticho. Ale Hardin ještě nebyl se svým projevem u konce:

"K tomu ultimatu bych dodal ještě maličkost. Dozvěděl jsem se, že na jednom z vašich zasedání, na něž jsem - zřejmě administrativním nedopatřením - nebyl přizván, jste se dohodli zaslat anakreonskému králi přípis, jímž zamítáte požadavky přednesené jeho vyslancem Haut Rodricem, protože jste spoléhali na fiktivní záruky lorda Dorwina. Není proto divu, že král se nad takovou drzostí rozlítil a poslal toto ultimatum. Je vám tedy jasné, že celou tuto prekerní situaci jste způsobili sami svou stupidní důvěřivostí?"

"Zdá se", řekl po chvíli trapného mlčení Sutt, "že nemáme jinou možnost, než souhlasit, aby Anakreon si u nás zřídil své vojenské základny se vším, co s tím souvisí."

"Asi máte pravdu", pokýval hlavou Hardin, "ale současně s tím budeme hledat způsob, jak je z Terminu zase vykopnout."

"Zdá se, že jste se rozhodl pro násilí", Fulmanův knír se třásl rozčilením.

Hardin se usmál: "Násilí je posledním útočištěm neschopných. Ovšem na druhé straně jím v žádném případě nebudeme klást před nohy koberec a oprašovat židle."

"Snad se najde nějaký kompromis", řekl s mírnou nadějí dr. Pirenne.

Hardin měl pocit běžce utíkajícího plnou rychlostí, který se přes to nedostává z místa: "Cožpak nechápete, že zřízení vojenských základen je jen záminka k úplné anexi Terminu? Haut Doric to přece dost jasně naznačil: - Dojde k zabrání půdy pro anakreonské šlechtice a zřízení aristokraticko-selského ekonomického systému. To, že jsem se mu zmínil o naší atomové energii, je poněkud zarazilo, ale jak je vidět, nezastavilo. Kde je tedy nějaký prostor pro kompromis?"

Do napjatého ovzduší zazněl Farrův dunivý bas: "Prosím, abyste zachovali klid. A vy, Hardine, nedívejte se tak zarputile, žádný z nás se přece nedopustil zrady."

"O tom bych se teprve musel přesvědčit", odsekl Hardin.

Farra se mírně usmál a jeho bystré oči důvěrně zamžikaly:

"Vím, že jste to tak nemyslel, ale dovolte, abych pokračoval. Jak všichni víte, tak podle načasovaných radiových hodin se za šest

dní otevře Seldonova krypta. Věřím, že při té příležitosti se dočkáme překvapení, a to právě ve vztahu k současné krizi."

Hardin se neovládl: "To znamená, že máme celých šest dní čekat se založenýma rukama až nějaký deus ex machina nám vyřeší naše problémy?"

"Odmyslíme-li si vaši emocionální frazeologii, pak v podstatě máte pravdu."

Hardin se kysele usmál: "Doktore Farro, to vaše bláznovství je přímo geniální. Vzpomínám si, jak na zasedání Rady před třemi týdny jste řekl, že Hari Seldon jako největší psychlog v Galaxii byl schopen matematicky předvídat naše krizové situace. To znamená, že tuto kryptu zřídil za tím účelem, aby nám mohl posmrtně radit, jak z nich vyváznout se zdravou kůží?"

"Znovu opakuji - v podstatě máte pravdu."

"A já znovu opakuji, že je to nesmysl. Dejme tomu, že před padesáti lety mohl Seldon na základě svých psychohistorických propočtů předvídat určitou naši budoucí problematiku a případně navrhnout její řešení. Jsem však toho názoru, že my, kteří ji prožíváme, jsme schopni ji zvládnout daleko konkrétněji. Seldon nebyl kouzelník a proto je nesmyslem tvrdit, že on řešení znal a my nikoli!"

Hardin se pousmál, povstal a s pozdravem "Nashledanou, pánové", opustil zasedací místnost.

6.

Primátor Hardin zamyšleně žvýkal konec vyhaslého doutníku.

"Je divné, že nás nechávají na pokoji", řekl Yohan Lee sedící naproti němu. "Sám jste řekl, že něco tuší."

"Jistě. Ale ve svém pocitu nedotknutelnosti nejsou schopni si uvědomit o co jde. A to nám při naší akci velmi pomůže. Jinak to nejsou špatní lidé, pokud se drží své Encyklopedie a nepletou se do politiky, ale v důsledku jejich neschopností stojí Terminus na prahu zničení. Proto jděte a dejte věci do pohybu. Já potřebuji být o samotě, abych mohl přemýšlet."

7.

Vnitřek krypty byl upraven jako menší přednáškový sál. Hardin se posadil do rohu, pokud možno co nejdále od členů Rady. Podíval se na hodinky, a pak si začal prohlížet zasklené podium zabírající téměř čtvrtinu sálu. Někde tam jsou radiové hodiny a v určitém okamžiku zapojí okruhy ...

Světla v sále pomalu pohasínala, až se ustálila na intenzitě stěží osvětlující místnost. Hardin pohlédl na strop, pak zpět na zasklené podium a překvapením vydechl. Jako kouzlem se tam zjevila postava sedící v kolečkové židli a držící v ruce rozevřenou knihu.

V sále nastalo strnulé ticho a přítomní napětím téměř nedýchali. Pak se muž v křesle usmál, zavřel knihu a položil si ji do klína.

"Jsem Hari Seldon", řekl a mírně se uklonil. "Jak vidíte, jsem odkázán na křeslo a nemohu povstat, abych vás pozdravil. Samozřejmě, že vás nevidím, a proto nevím, kolik vás je přítomno nebo je-li tu vůbec někdo, ale v každém případě vás vítám. Klidně se posaďte a zapalte si, mě to pochopitelně nevadí, protože ve skutečnosti zde vůbec nejsem."

Hari Seldon odložil knihu na stolek a když se jeho ruka stáhla, stolek s knihou zmizel.

"Je to padesát let co trvá Nadace", pokračoval, "a až dosud její členové neznají její pravý účel. Z celé řady důvodů bylo nezbytné vám jej zatajit, ale nyní tato nutnost pominula. Jistě vás překvapí a možná i šokuje, když vám řeknu, že zpracování Encyklopedie byla jen pouhá záminka pro zřízení Nadace. Dokonce se nebojím tvrdit, že to byl podvod, ovšem v dané situaci naprosto nutný."

Hari Seldon se odmlčel jakoby věděl, jaký rozruch toto prohlášení vyvolá. Když dozněly výkřiky překvapení, pokračoval:

"Jistě jste si povšimli, že mezi vámi nejsou žádní odborní psychologové. To proto, aby tento podvod nebyl odhalen dříve než nastane vhodný čas, protože předčasné odhalení jejího pravého účelu by vedlo ke zkáze Nadace a pravděpodobně k popravě všech jejích členů.

Proto záměr sestavit Galaktickou Encyklopedii byla pouhá záminka, abychom z císaře vymámili zřizovací listinu Nadace, soustře-

dili sto tisíc vědců a dali jim cíl, o němž by byli přesvědčeni, že je jejich životní náplní až do chvíle, kdy nastal čas říci jim pravdu.

Sami jste poznali, že stagnace galaktické civilizace vede k jejímu postupnému zániku a tím k pádu celého Imperia. Pak nastane éra barbarství, z níž se lidstvo po třicet tisíc let nevymaní. Proto Nadace na Terminu a její sestra, nacházející se na druhém konci galaxie, musí být zárodky nové renezance, s cílem vytvořit druhé, lepší galaktické Imperium. Je proto třeba úsilovně pracovat a rozvíjet dál vědeckou úroveň po všech stránkách, aby bylo dosaženo druhého cíle, a sice zkrácení tohoto strašného mezidobí na pouhých tisíc let."

Hari Seldon si odkašlal, a pak pokračoval:

"S pravděpodobností související téměř s jistotou prožíváte právě jednu z krizových situací. Jste izolovanou planetou odříznutou od dosud civilizovaných center Imperia a ohrožovanou silnými sousedy. Vaše volnost jednání je tak omezena, takže vám zbývá jen jediná, psychologicky určená cesta, abyste tuto situaci úspěšně zvládli. Její směr je dán. Je třeba jen vhodně využít poměrů, které se kolem vás vytvořily."

Vedle Seldona se objevil stolek s knihou. Vztáhl ruku, vzal knihu, usmál se do sálu a v okamžiku zmizel. Současně se rozsvítila světla.

Hardin pocítil, že ho kdosi uchopil za ruku. Byl to dr. Pirenne, který s třesoucími rty stál za ním.

"Hardine", pronesl téměř šeptem, "měl jste pravdu a my jsme jednali jako malé děti. Prosím, abyste se dnes v šest hodin dostavil na zasedání Rady." Potřásl Hardinovi rukou a kvapně se vzdálil.

Hardin se za ním díval se smutným úsměvem: "Tito lidé jsou v podstatě dobří a jako praví vědci dovedou přiznat své chyby. Ale už je pozdě."

Podíval se na hodinky. V této chvíli už bude jistě po všem. Leeho lidé právě obsadili všechna strategická místa ve městě a tím Rada skončila svou padesátiletou působnost. To, že Anakreoňané zítra přistanou, ho nijak zvlášť nevzrušovalo, protože jeho plán, zejména pod dojmem ze Seldonova posmrtného projevu, začal nabývat konkrétní podoby.

Část třetí: Primátoři

1.

ČTYŘI KRÁLOVSTVÍ - ... tento název se vztahoval na hlavní části císařské provincie ANACREON, které se v počátečním období existence Nadace osamostatnily a vytvořily čtyři vzájemně soupeřící království. Nejmocnější z nich si ponechalo jméno původní provincie - Anacreon.

Encyklopedia Galactica

Deputace! - Salvor Hadrin od ní nečekal nic dobrého. Stejně tak jako Yohan Lee, který promptně navrhl, aby se s ní jednalo bez rukaviček.

Hardin se usmál: "Milý Lee, za těch čtyřicet let co vás znám, dosud jste se nenaučil umění decentně přepadávat zezadu!"

"To není můj způsob boje", zašklebil se Lee.

"Proto jste také jediným mužem, kterému tady důvěřuji. Snad je to tím, že stárnu. Šedesát dva let! Jak těch posledních třicet rychle uběhlo!"

"Mně je šedesát šest a necítím se starým!"

"Cítil byste se, kdybyste měl tak mizerné trávení jako já!"

Lee se podíval z okna: "Už jsou tady!"

"Dobře, dal jsem příkaz, aby je vpustili do mé pracovny."

"To jste neměl dělat. Měl jste je přijmout venku na chodbě. Budou si myslet, kdoví jak nejsou důležití!"

"Lichocení bývá užitečné, zvlášť když jednáte s mladíky. K ničemu vás to nezavazuje, ale vytváří to dobrou atmosféru. Posaďte se tak, abyste mi kryl záda. Budu to potřebovat, zejména je-li mezi nimi mladý Sermak."

"Nepodceňujte ho! Ten floutek je nebezpečný a má mnoho přívrženců!"

"Můžete mi říci, koho jsem kdy podceňoval?"

Byli čtyři. Sef Sermac byl z nich nejmladší, ale bylo zřejmo, že v této skupině hraje prim. Proto mu patřila první Hardinova slova:

"Jsem rád, že vás vidím, poslanče. Vaše řeč na posledním zasedání parlamentu byla nejen působivá, ale i konkrétní, zejména pokud jde o pasáž, v níž jste útočil na zahraniční politiku mé vlády."

"Ale oprávněně!"

"Podle vašeho názoru. Podle mého vám unikají širší souvislosti asi proto, že jste dosud příliš mladý!"

"Ale vy sám jste se stal primátorem když jste byl ještě o dvě léta mladší než já!"

Hardin se usmál. Ten chlapec byl opravdu ostrý jako břitva. Pak řekl: "Ale vy jste se mnou chtěl mluvit o zahraniční politice, tak jen do toho!"

"Dobrá, začnu jak se říká od počátku. Před třiceti lety zřídili u nás Anakreoňané vojenské základny, a to se souhlasem tehdejších Encyklopedistů, což jak každý věděl, byl jen počátek postupné anexe Terminu. I když pak své základny vyklidili, pokračoval jste v politice ústupků a smiřování. Poskytujete všestrannou technickou a hospodářskou pomoc nejen těm zrádným Anakreoňanům, ale i ostatním třem barbarským královstvím. Tím posilujete jejich vojenskou i hospodářskou moc na úkor Terminu. To se nám určitě vymstí!"

"Máte úplnou pravdu", řekl mírně Hardin. "Od svého nástupu do funkce jsem tuto politiku podporoval. A teď mi řekněte, co byste dělal vy na mém místě?"

"To je sugestivní otázka. Já bych ..."

Hardin ho rázně přerušil: "Pokud byste měl jen špetku zdravého rozumu, dělal byste přesně to co já. A teď dobře poslouchejte: Namísto hloupých řečí o nutnosti boje proti anakreonským vetřelcům, navštívil jsem tehdy postupně ostatní tři království a všude jsem zdůraznil jaké nebezpečí by pro ně vzniklo, kdyby Anakreon se zmocnil Terminu a získal tak monopol atomové energie. Při tom jsem nenápadně navrhl určité řešení. A co se stalo? Měsíc po invazi Anakreoňanů obdržel jejich král společné ultimatum tří království a během týdne byly vojenské základny na Terminu vyklizeny. Anakreonský král totiž dobře věděl, že spojeným silám tří království nerůže čelit. A teď mi řekněte, zda byste toho docílil použitím násil-

lí. Což jsme mohli povstat proti takové vojenské síle jakou měl Anakreon a to ještě prakticky beze zbraní?"

"Hm", řekl Sermak zamyšleně a odložil zbytek doutníku do popelníku. "Já se na to dívám tak, že váš postup měl být použit až jako poslední možnost."

"A docílit stejného výsledku za cenu ztráty nesčetných životů? Kromě toho, jste si vědom, že odchodem Anakreonťanů záležitost nekončí, ale prakticky začíná? Současný stav je ten, že všechna čtyři království touží po naší atomové energii a od přímého útoku na nás je odrazuje jen obava z reakce ostatních tří. Za této situace doslova balancujeme na okraji propasti. Co by se stalo, kdyby některé z těchto čtyřech království se stalo mocnějším než ostatní tři dohromady, nebo se utvořila nějaká koalice?"

"To je mi jasné, a proto tím spíše bychom se měli připravovat k válce. Moje strana učiní vše, aby tuto linii prosadila."

"Jste na velkém omylu. Naopak, měli bychom se intenzivně připravovat k tomu, jak jí zabránit!" Hardin si povzdechl a pokračoval:

"Tím směrem je zaměřena celá moje politika. Všem čtyřem královstvím jsem poskytl vědu, výchovu, lékařské poznatky a celou řadu kulturních a technických vymožeností a současně vědomí, že samostatný a kvetoucí Terminus je pro ně nesrovnatelně cennější než válkou zničená kořist. Že tato politika měla až dosud úspěch je patrno z toho, že po celých třicet let žijeme v míru a vzájemné styky jsou prospěšné nejen sousedům, ale i nám."

"Ale je výsměchem naší kulturnosti, že tyto vědecké dary jste obklopil nimbem jakéhosi barbarského náboženského kultu. Zřídil jste celou kněžskou hierarchii, která kolem technických vymožeností provádí doslova složitý a směšný rituál, včetně vzývání svatých Seldonů a jejich proroků, mezi něž, pokud vím, patříte i vy!"

Hardin se zamračil: "A co je na tom divného? Naopak, je to naprosto logické. Úroveň barbarství stoupla tam již natolik, že se dívají na vědu jako na nějakou magii a kouzelnictví, protože nechápou podstatu. A pokud jde o kněžstvo, to vzniklo automaticky a není důvod, abychom je nepodporovali, když se naskýtá možnost, aby svými rituály nevědomky hájili naše zájmy?"

"Ale kněžstvo má tam na starosti atomové zdroje!"

"Proč ne? Obeznámili jsme je s jejich obsluhou, ale jejich znalosti jsou čistě empirické a oni kolem nich vytvářejí náboženský nimbus."

"Ale co když jednou prohlédnou a dopracují se sami k technologickým postupům?"

"Ale jděte, tomu sám nevěříte. Myslíte-li si, že lidé bez základních vědeckých znalostí, či spíše s těmi znalostmi, které vědomě vštěpujeme budoucím kněžím na našich náboženských školách by mohli proniknout do teoretických základů atomistiky, elektroniky, komputerové techniky a teorie zborcených prostorů - pak jste opravdu naivní!"

Hardin povstal a široce se usmál na členy delegace:

"A nyní, pánové, děkuji vám za návštěvu a audienci končím. Vláda ví, co činí. Pokud byste chtěli dokázat opak - pak jen do toho!"

Po odchodu delegace se otevřely dveře a zřízenec podal Hardinovi pouzdro subspeciální pošty. Hardin je otevřel, přelétl zrakem sdělení a zvážněl. Lee se k němu nakloníl: "Něco mimořádného?"

Hardin přikývl: "Verisof, náš vyslanec na Anakreonu, se náhle vrací na Terminus. Doufám, že ne na trvalo!"

2.

Poly Verisof zastával funkci vyslance na Anakreonu již čtrnáctý rok a nebyla to funkce ledajaká. Oficiálně byl vyslancem, neoficiálně velekněžem kultu tajemné Nadace, kterou v rámci Hardinových instrukcí pomáhal sám vytvořit. Často si připadal jako muž, který je nucen tančit bos na horké plotně. Pro bývalého anakreonského krále i pro jeho vnuka, který právě vládl, byl výhradně vyslancem Terminu.

V poslední době se situace přiostřila tak, že uznal za vhodné podat osobně zprávu Hardinovi. Z opatrnosti se rozhodl cestovat inkognito. Oblékl si nenápadné šaty, koupil si letenku třetí třídy na Terminus a odletěl.

Po přistání se prodral hustými davy v areálu kosmodromu a z veřejného videofonu zavolal radnici:

"Jmenuji se Jan Smith a mám schůzku s primátorem."

"Přijde k vám za půl hodiny", řekla operátorka a obrazovka zhasla.

Verisof se posadil na lavici, vytáhl noviny a čekal.

"Jaká byla cesta, kamaráde", ozval se za ním známý hlas.

"Celkem ušla. Skoro po celou dobu jsem se bavil s knězem, který letěl na Terminus do kursu pro přípravu radioaktivního syntetika na léčbu rakoviny."

"Doufám, že to nazýval zcela jinak", usmál se Hardin.

"Jistě, říkal tomu Svatý pokrm. A pak se pustil do dlouhé přednášky ve snaze vyvést mne z bludného kruhu materialismu."

"A nepoznal ve vás velekněze?"

"Jak by mohl, vždyť jsem na sobě neměl své obligátní purpurové roucho. Ale proč jsem vůbec přijel. Je třeba, abys byl informován o současné situaci na Anakreonu. Stručně řečeno je mizerná."

"To je mi jasné, jinak bys zde nebyl."

"Největší starosti mi dělá královský regent Wienis. Zastupuje Leopolda, který nastoupí na trůn až mu bude šestnáct."

"Pokud se toho ovšem dožije."

"Přesně tak. Jeho otec zemřel za podezřelých okolností. Jehlová střela do srdce na lovu. Pochopitelně nešťastná náhoda."

"Pochopitelně. Mimochodem, toho Wienise si pamatuji. Byl jsem totiž na Anakreonu v té době, kdy jsme je vykopli z Terminu. Byl to černý zamračený chlap s divným hákovitým nosem a na oku měl cink."

"Teď je šedovlasý, ale hákovitý nos a cink mu zůstal. Je to mimořádně prohnaný chlap, ale dělá hlouposti. Jako tehdy, když chtěl zdanit kněžský majetek."

"Vzpomínám si", zasmál se Hardin. "Kněží tehdy spustili řev, že byl slyšet až na druhé straně Galaxie."

"Doslova tak. Od té doby si dává pozor, aby se nedostal do konfliktu s církví. Zato si našel jiný objekt, aby si odreagoval svůj komplex méněcennosti. Nenapadlo ho nic moudřejšího než se zaměřit na Nadaci. Vyvolává nacionální vášně stálým omíláním toho, jak prý jsme je tehdy pokořili a netají se úmyslem revanše. Možnos-

ti k tomu má. Starý král vybudoval mocné loďstvo a armádu a on je během svého regenství dále vylepšoval. Výnos daně, kterou chtěl uvalit na kněžstvo, měl být použit k tomuto účelu, protože se mu podařilo dokonale vyprázdnit státní pokladnu. Proto když pokus selhal, zdvojnásobil daně ostatnímu obyvatelstvu."

"Nebyly proto nějaké nepokoje?"

"Celkem ne. Jak víte, v našich modlitbách je lid nabádán k poslušnosti k autoritám. Ne že by nám za to byl nějak vděčný ..."

"Díky za povšechnou informaci. A teď prosím, konkrétně."

"Asi před dvěma týdny objevil anakreonský křižník starou opuštěnou bitevní kosmickou loď ještě z doby Imperia. Musela se potulovat vesmírem alespoň třista let, ale byla v poměrně dobrém stavu."

"Vím o tom. Naše ministerstvo kosmonautika požádalo Wienise, aby nám ji přenechal ke studijním účelům."

"Ale určitě nevíte, že když Wienis dostal naši žádost, mohla ho ranit mrtvice. Zavolal si mne a řval na mne, že žádost o zapůjčení lodě je jen záminka, abychom ji opravili a s její pomocí napadli Anakreon. Naopak žádá, abychom ji opravili a vrátili ji. Pokud tak neučiníme, bude to považovat za nepřátelské gesto a bude nucen učinit příslušná opatření na ochranu svého království. Doslova řekl - Budu nucen!"

Hardin se zasmál a Verisof se na něho udiveně podíval:

"Samozřejmě, že očekává, že odmítneme, což bude perfektní záminka - tak se alespoň domnívá - aby na nás zaútočil."

"Jistě", řekl Hardin. "Ale my mu ji neposkytneme. Vyřiďte mu, že ji opravíme a věnujeme s blahopřáním. Dokonce ji pojmenujeme Wienis jako projev naší úcty a přátelství."

"Asi to bude to nejlepší řešení, i když mne z toho trochu mrazí v zádech", poznamenal Verisof. "Ona totiž je to LOĎ! Tehdy je uměli stavět. Má termonukleární vrhače schopné zničit celou planetu a ochranný štít, který může zadržet i paprsky typu Q."

"To je možné, ale prakticky to nemá význam. I bez této lodi může Wienis svým arsenálem zničit Terminus kdykoli se mu zachce. Ale víte stejně dobře jako já, že k tomu nedojde."

"Asi máte pravdu", řekl starostlivě Verisof, "ale v každém případě byste v této situaci měl mít krytá záda. Podle toho, co jsem četl v tom plátku Journal, napadají vás vším možným kromě snad kamením. Kdo za tím vším stojí?"

"Nová politická strana. Jsou silní, takže příští volby pravděpodobně vyhrají. Navíc jim bude hrát do ruky způsob, jakým budu řešit tu záležitost s lodí. Ale snad se to všechno zvládne. Jak se zdá, stojíme pod dvojím tlakem - interním a externím - takže podle všech známek je před námi jedna z dalších krizí, o nichž se zmiňoval Seldon. Protože nám onehdy v kryptě konkrétně nenaznačil jak ji řešit, musíme spoléhat sami na sebe. Budeme tedy tuto krizi řešit jediným možným způsobem."

"Jakým?"

"Tím, že odletím na Anakreon ihned, jakmile se věci začnou vyhrocovat."

"Nic bližšího mi neřeknete?"

"Bohužel, zatím ne."

"Tak mi alespoň objednejte dvojitou whisku. Tamhle za rohem je automat!"

3.

V dřívějších dobách bývala provincie Anakreon nejbohatší částí Imperia a mnoho císařů tam přijíždělo na odpočinek. Někteří z nich při tom zkoušeli štěstí při lovu na Nyaka, obludného ptáka velikosti dopravního letadla.

Sláva Anakreonu však postupně uhasínala a palác místokrále, v němž tolik císařů trávilo svůj volný čas, byl v ruinách až na jedno křídlo, které pracovníci Nadace zrestaurovali natolik, že se stalo sídlem anakreonských králů.

Lov na Nyaka však zůstal i nadále královským sportem a Leopold I., budoucí král, prokázal již mnohokrát, že přes svých necelých šestnáct let, ovládá svou jehlovou pušku mimořádně dobře.

"Kdo se se mnou vsadí, že dostanu padesátého než se stanu plnoletým?", vyzýval své okolí. Ale žádný z dvořanů sázku nepřijal, protože případná výhra nad králem může být krajně nebezpečná.

"Leopolde!"

Mladý král se zarazil, neboť to byl hlas jeho strýce.

"Pošli ty lidi pryč!"

Leopold pokynul a dvořané se rychle vytratili. Aniž pozdravil strýce, šel ke stolu, posadil se a začal loupat jablko.

Wienis jako by nepozoroval královu mrzutou náladu, sedl si vedle něho: "Byl jsem se podívat na lodi", řekl jakoby mimochodem.

Na té, co pro nás opravila Nadace? I tak si myslím, že ty vaše řeči o tom, že se nás chystají napadnout, jsou jen plané povídačky. Kdyby to měli v úmyslu, proč by ji pro nás opravovali? To přece nedává smysl!"

"Leopolde, vy jste hlupák!"

Král se zarděl. "Myslím, že byste měl volit slušnější výrazy. Zapomínáte, že za dva měsíce budu plnoletý a ..."

Wienis ho bez okolků přerušil: "Plnoletý snad, ale plnit královské povinnosti je druhá věc. Kdybyste věnoval veřejným záležitostem jen polovinu času, který strávíte na lovu Nyaků, bylo by to něco jiného. V tom případě bych se s klidným svědomím okamžitě vzdal své regentské funkce!"

Leopold zrudl ještě více: "Jsem král nebo ne? Takové řeči si zakazuji. A v mé přítomnosti se nesedí, ale stojí!"

Wienisův zrak se ocelově zaleskl: "Mohu vás tedy nazývat Vaše Veličenstvo?"

"Jistě."

"Tak tedy, Vaše Veličenstvo, jste hlupák!"

Leopold chtěl vyskočit, ale ocelová ruka ho srazila zpět na židli. Současně zazněl Wienisův hlas, tentokrát nepřirozeně klidný:

"Prominte mi, Leopolde, ale někdy je těžké zachovat klid, když člověka tlačí věci ze všech stran. Navíc, Salvor Hardin ohlásil svou návštěvu. Prý se chce zúčastnit našich narozenin a korunovace, ale spíše má v úmyslu nás uchlácholit sladkými slovy a sliby. Ale to se mu nepodaří!"

Královy oči se rozšířily, "Salvor Hardin!"

"Ano, právě ten, který nás před třiceti lety tak ponížil. Svými pletichami s třemi královstvími tehdy donutil vašeho otce, aby se před ním doslova plazil! Taková urážka královského majestátu od nějakého čističe žump!"

"Slyšel jsem o tom a musíme mu to splatit. Ale - já se trochu bojím. Napadnout Nadaci je něco jako - jako rouhání. Galaktický duch by nám to mohl mít za zlé. Verisof říkal ..."

"Verisof vám namluvil spoustu hloupostí. Kolikrát jsem vám říkal, abyste ho nebral vážně!"

"Ale každý ví, že prorok Hari Seldon zřídil Nadaci, aby uváděla v život přikázání Galaktického ducha! A kdo je nebude brát vážně, bude navěky zatracen, protože se staví proti zřízení ráje na zemi. Předsedal jsem mnoha náboženským shromážděním a vím, že všichni je berou vážně!"

"To je možné", řekl Wienis, nutě se do klidu. "Prostí podanní věří, ale my ne. Něco z jejich víry je nám vhod, třeba to, že jste božského původu, a že vaším prostřednictvím mluví Galaktický duch, takže se nemusíme obávat neposlušnosti nebo revolt. A protože jste pro ně bohem, půjdou za vámi i proti Nadaci!"

"A co dál? Až je porazíme, budeme sami schopni obsluhovat energetické bloky v chrámech, vyrábět lodi, které samy létají a Svatý pokrm, abych jmenoval jen několik z množství věcí, které bychom bez Nadace nikdy neměli? Verisof tvrdí, že jen ti, které posvětí Galaktický duch, jsou toho schopni."

"Verisof, Verisof!" Wienisovy oči metaly blesky. "Ten je kromě Hardina naším největším nepřítelem, to brzy poznáte. Nevšímejte si jeho povídaček a řiďte se mými radami. Uvidíte, že zanedlouho budete nejen králem celé Periferie, ale i císařem Galaxie! Není to daleko lepší a konkrétnější vyhlídka než čekat na nějaký pomyslný a mlhavý zemský ráj?"

"A - ano", řekl váhavě Leopold.

"Výborně, to bychom tedy měli. A ještě něco. Na lovu Nyaků buďte opatrný. Od té doby, co vašeho otce postihlo na lovu neštěstí, mám nedůvěru k jehlovým puškám, protože člověk nikdy neví, co se může stát. A pamatujte, co jsem vám řekl o Hardinovi, Verisofovi a Nadaci vůbec!"

"Ano", řekl mladý král.

Wienis se usmál a s přátelským pokynem ruky opustil královskou komnatu.

Po jeho odchodu se Leopold zamyslil. Bylo mu jasné, že záležitost s Nadací není tak jednoduchá, jak mu ji strýc líčil. Na dru-

hé straně by nebylo špatné stát se císařem Galaxie. Ale co když jím nebude on? S mrazením v zádech si vzpomněl na případ svého otce a pak na to, že Wienis a jeho dva arogantní synové jsou za ním v pořadí pro nástupnictví trůnu. Ale on je přece králem. A král může nařídit, aby někdo byl popraven. I když by se to týkalo třeba jeho strýce, popřípadě bratranců.

4.

Kromě Sermaka to byl hlavně Lewis Bort, který se podílel na organizování nespokojenců s Hardinovou vládou v nové průbojné straně Akce. Právě se vrátil z Anakreonu, kde trávil nějaký čas jako soukromá osoba studiem tamějších poměrů. Po návratu prohlásil na zasedání strany: "Bojím se, že naše věc je ztracena!"

"Jak to?", podivil se Sermak.

"Náš plán provést na Anakreonu převrat a nastolit nového krále, který by byl Nadaci příznivě nakloněn, je nereálný. Sám Hardin se o to postaral, když vpletl do toho svého náboženství přikázání o poslušnosti krále, který je současně bohem. A boha přece nelze svrhnout, či snad ano?"

"A co tomu říká Verisof? Ten měl přece kdysi také radikální myšlenky."

"To nevím. Vykonává tam jakousi funkci velekněze, což v praxi znamená, že dělá technického poradce tamějším kněžím. Hardin zase upevňuje stabilitu režimu a navíc jim opravil válečnou loď, která je schopna rozbít Terminus na atomy. Vůbec tomu nerozumím. Vypadá to, jako by vědomě nám všem chtěl podřezat krky. Ale takový blázen zase není, natolik ho znám. Něco tady nehraje."

"Mně je to jasné", prohlásil Waldo. "Je to placený zrádce!"

"Možná, že má nějakou tajnou zbraň", namítal zamyšleně Sermak. "Nikdo neví, co se děje ve státních laboratořích a dílnách. Vstup je tam přísně zakázán a objekty jsou střeženy."

Orsy změnil předmět rozhovoru: "Otázka zní: kolik času nám ještě zbývá?"

"Nedívejte se na mne jako bych byl vševědoucí", zamračil se Bort. "Anakreonské sdělovací prostředky se chovají jako by Nadace vůbec nebyla a vše je zaměřeno na oslavu plnoletosti a korunovace krále. A to bude příští týden."

"To tedy máme celé měsíce času", oddechl si Waldo. "Taková věc jako válka s Nadací vyžaduje čas na přípravu. Určitě nezačne hned druhý den po korunovaci."

"Je vidět, že ničemu nerozumíte", utrhl se na něho Bort. "Jaká příprava? Vojsko je v pohotovosti a jakákoliv propagační kampaň je v jejich systému zbytečná. Král je bůh a když poručí, národ půjde do toho. Podle mne může rozkaz dát už třeba zítra."

Zavládlo všeobecné vzrušení a všichni mluvili najednou. Sermak udeřil do stolu, aby sjednal klid, když v tom se otevřely dveře a do místnosti vpadl udýchaný Levi Nomad.

"Hardin letí na Anakreon", volal ještě na prahu. "Noviny a televize jsou toho plné!"

"Neříkal jsem to?", zajíkal se Waldo. "Zrada! Prodal nás a teď si letí pro svou odměnu!"

Sermak povstal: "Zdá se, že nemáme na vybranou. Zítra na zasedání parlamentu požádám, aby Hardin byl zajištěn. Když to neprojde ..."

5.

Na nástupní plošině kosmodromu čekal Hardin na znamení odletu. Yohan Lee, který ho vyprovázel, se tvářil ustaraně: "Vypadá to špatně, Hardine. Teď přijdou s obviněním, že jste zradil a upláchl!"

"To je mi jedno. Já prostě na Anakreon musím, ať se děje co chce!"

"V tom případě bude nejlepší, když ty kšiklouny v čele se Sermakem dám zavřít."

"V tom případě bude nejlepší, kdybys mi místo těch dvou goril, ukázal na dvojici osobních strážců stojících opodál, přidělil nej-

méně celou četu. Ne, kamaráde, to by nebylo správné řešení. Konflikt s Anakreonem a současně občanská válka, to by nezvládl ani sám Seldon. Kromě toho včera v parlamentě Sermakův návrh na mé zajištění neprošel."

"A Sermak začal hned vykřikovat, že jsi zrádce, a že si jedeš pro svých třicet stříbrných. Pak se se svými padesáti stoupenci sebral a opustil zasedání. Víš co to znamená?"

"Trable", pokrčil rameny Hardin.

"Měl byste ještě před odletem vyhlásit stanné právo", pokračoval rozčileně Lee.

"Násilí je poslední útočiště ..."

"Neschopných, to už znám", přerušil ho Lee. "Ale je tomu tak pokaždé?"

"Řekl bych, že ano. Vždy se najde nějaká možnost vyřešit problém bez násilí, jen je třeba se pořádně zamyslet. Mimochodem, nezdá se ti, že nastala druhá krizová situace? Vzpomeň si na události před třiceti lety a na Seldonovu kryptu!"

Lee se usmál: "Jistě, ten den jsme přece provedli převrat a uchopili se moci."

"A nebylo by logické, kdyby i tentokrát se otevřela krypta a Seldonova Holografie nám dala nějaké direktivy nebo alespoň povzbudila?"

"On přece tenkrát neřekl, že se znovu objeví!"

"Ale naznačil to. Proto dobře poslouchej: až odletím, tak na dnešním zasedání parlamentu oznámíš, že 14. března se otevře Seldonova krypta. Ale pozor, žádné bližší vysvětlení nikomu nedávej, ať na tebe jakkoli naléhají. Sermak nebude vědět na čem je a tak ať už plánuje cokoliv, odloží to do té doby, dokud se Seldonova projekce neobjeví. Tím získáme čas a do té doby budu zase zpátky. Doufám, že na Anakreonu budu mít úspěch a pak ať už se Seldon objeví či nikoli, s těmi hochy si už poradím. Je mi líto, že tě tu nechávám samotného, ale ty to už nějak zvládneš!"

6.

V hlavním městě Anakreonu jakoby ustal veškerý běžný ruch. Všichni se horečně věnovali přípravám oslav plnoletosti krále Leopolda a jeho následné korunovaci. Hardin proto jen stěží zastihl Verisofa, který ve své funkci velekněze byl takříkajíc na roztrhání. Ale půlhodina, kterou s ním strávil, byla mimořádně užitečná a Hardin ho opouštěl s vědomím, že vše potřebné bylo zajištěno.

V paláci byl představen Leopoldovi a celé řadě dvorních hodnostářů. Když tuto ceremonii protrpěl, uchýlil se do postranních prostor sálu, odkud sledoval průběh slavnosti.

Pohlédl na hodinky. Bylo právě jedenáct a když se znovu rozhlédl po sále, spatřil Wienise jak se prodírá davem dvořanů směrem k němu.

Když se vzájemně pozdravili, řekl Wienis se strnulým úsměvem: "Milý Hardine, jistě se zde nudíte, když stojíte tak osamocen. Nechtěl byste zajít se mnou do mé pracovny? Tam můžeme mluvit v klidu a o samotě."

"Jistě a rád!"

Držíce se vzájemně pod paží kráčeli sálem, sledováni užaslými pohledy přítomných, kteří nechápali důvod pocty, kterou prokazoval královský regent nenápadnému a prostě oděnému cizinci.

"Jak vám chutná?", zeptal se zdvořile Wienis, když se usadili ve skvostně vybavené komnatě. "Je to víno z Lokris a je dvěstě let staré."

"Opravdu královský nápoj", pochvaloval si Hardin. "Je hodné, abychom jím připili na zdraví Leopolda I., krále anakreonského!"

"A brzy císaře celé Periferie a kdo ví, jednoho dne může být sjednocena celá Galaxie!"

"To jistě bude. Ale Anakreonem?"

"Proč ne? Za přispění Nadace a jejího vědeckého potenciónálu budeme schopni to dokázat!"

Hardin postavil pohár na stůl, aniž se napil. "Idealismus Hariho Seldona, stejně tak jako pomoc naší vlády nikoho nepreferuje, ale je určena všem potřebným. Je mi líto, ale v tomto případě nemůžete naše přispění očekávat!"

"Ale co když se vám pohrozí? Ale mluvit o hrozbě už nevystihuje současnou situaci." Wienis vrhl postranní pohled na své hodinky. "Vaše politika stálého uhýbání a manévrování již vás několikrát přivedla do nemilých situací. Zejména, když podceňujete odhodlanost protivníka, který se nebojí jednat přímo!"

"Na příklad?"

"Na příklad pokud jde o vás. Přijel jste na Anakreon bez doprovodu a do mé pracovny jste šel sám."

"Co je na tom špatného?"

"Celkem nic. Jenom to, že z ní už nevyjdete."

"Ale já nemám v úmyslu z ní odejít!"

"Další chybou bylo, že jste neučinil na Terminu žádná opatření proti jeho napadení."

"Proč bych to dělal? My nikoho neohrožujeme, naopak sloužíme všem stejně. Jaký by byl tedy důvod, aby nás někdo napadl?"

"Takže jste zcela bezbranní. Při tom jste nám pomohli vybudovat loďstvo a armádu. S vámi opravenou válečnou lodí jsme nejsilnější v celé Periferii."

"Vaše Výsosti, nerad chodím kolem horké kaše. Má-li to být vyhlášení války, pak dovolte, abych se spojil se svou vládou na Terminu. To je samozřejmé mezi civilizovanými lidmi."

"Zůstaňte sedět. Žádnou válku nevyhlašuji a vy nikoho nebudete informovat. O tom, že je válka, se Terminus dozví, až začnou na něm vybuchovat atomové pumy našeho loďstva, které pod velením mého syna v této chvíli k němu směřuje. Před hodinou vyrazilo a cíle dosáhne zítra kolem poledne. Takže, Hardine, považujte se za válečného zajatce."

"Nic proti tomu nenamítám", řekl Hardin unuděně. "Ale jsem trochu zklamán. Myslel jsem, že odlet vašich křižníků bude o půlnoci, jako vyvrcholení oslav. Ale zřejmě jste chtěl zahájit válku dokud jste ještě regentem. Znovu opakuji: Dnes o půlnoci by to bylo daleko dramatičtější a více na místě!" Wienis užasl: "Jak můžete v této situaci ještě vtipkovat?"

"Nevtipkuji, jenom lituji, že jste mi poněkud narušil můj časový plán. Svá protiopatření jsem totiž načasoval přesně na dnešní půlnoc."

"Na ten bluff vám nenaletím. Žádná protiopatření jste nemohl učinit. A pokud počítáte s pomocí ostatních třech království, pak na to zapomeňte. Jejich loďstva, i když se spojí, zdaleka se nevyrovnají našemu."

"Ale já nemám v úmyslu vystřelit ani jedinou ránu. Jde totiž o něco zcela jiného. Před týdnem vyšla totiž z nejvyšších kněžských míst informace, že dnes o půlnoci bude na celém území království Anakreon vyhlášen interdikt."

"Interdikt?"

"Tento pojem, pokud jej neznáte, znamená, že každý kněz v království vstoupí do stávky, ledaže bych interdikt odvolal. Protože však jsem tady odříznut od veškerých možností komunikace, nemohu nic dělat. Uvědomujete si, Vaše Výsosti, že každý kněz považuje útok na Nadaci za rouhačství nejvyššího řádu?"

Wienis se jen stěží ovládl. "Tyhle žvásty mi tady nevykládejte. Ty si nechte pro obyčejné lidi!"

Hardin se pohodlně opřel o opěradlo židle a nonšalantně přehodil nohu přes nohu: "Můj drahý Wienisi, pro koho myslíte, že tyhle - jak jste řekl - ha, žvásty - jsou vlastně určeny? Správně, pro obyčejné lidi! V této chvíli jsou chrámy přeplněny davy, jimž kněží káží o svatokrádeži, kterou jste se rozhodl spáchat." Pohlédl na hodinky: "Za čtyři minuty to začne. Bylo by nejlépe, kdybyste se vrátil k hostům do slavnostní síně, aby nevznikla panika. Já zatím počkám zde než se vrátíte."

Wienis zaklel a vyběhl z komnaty.

Ve slavnostní síni byly všechny oči upřeny na Leopolda, sedícího na trůně a obklopeného jakousi tajemnou aureolou. Trůn se pomalu zvedl a asi v půlmetrové výši se pomalu vznášel k velkému oknu, aby tak davům shromážděným na nádvoří demonstroval božskou moc nového krále. Nikdo z přítomných netušil, že v trůnu je zamontován atomový motor rušící gravitaci.

Wienis doběhl do sálu právě v okamžiku, kdy odbíjela půlnoc. Při posledním úderu hodin se trůn zastavil a tajemná aura zmizela. Králův obličej vyjadřoval směs překvapení a rozhořčení, ale když v zápětí trůn těžce dopadl na podlahu, jeho výraz byl obrazem panické hrůzy. Současně v celém paláci zhasla světla.

Do vzniklého zmatku zahřměl Wienisův hlas: "Všichni zachovejte klid, je to jen malá porucha. Ať přinesou náhradní osvětlení!"

Za chvíli se objevili sloužící se svítilnami, jejichž odlesky se odrážely na zmatených tvářích shromážděných hostů.

Za Wienisem se objevil kapitán palácové gardy. "Vaše Výsosti, na nádvoří se objevil ohromný dav, v jehož čele je kněz, kterého jsme identifikovali jako velekněze Verisofa. Prý máme okamžitě propustit proroka Hardina a zastavit útok proti Nadaci." Kapitán stál v bezvadném pozoru, ale jeho oči nejistě mžikaly.

"Pokud se někdo z té chátry pokusí vstoupit do paláce, spalte ho. Jinak zatím nic nepodnikejte. Jen ať si řvou, zítra jim to spočítáme!"

Obrátil se k Leopoldovi a se slovy: "Pojďte se mnou!" ho táhl směrem ke své pracovně. Když kráčeli po chodbě, vyhlédl z okna. Město bylo jako mrtvé a z temnoty zaznínal dunivý řev davu. Jedině hlavní chrám v dálce zářil oslnivým světlem. Wienis zaklel, zanal stráže před svou pracovnou a zmateného Leopolda vtáhl dovnitř.

"Hardine", rozkřikl se na muže, který rozvalen v křesle, si právě doléval pohár lokrijského vína a klidně kouřil, "vy si zahráváte se silami, o jejichž nebezpečí nemáte ani potuchy!" Pak překvapeně pohlédl na stůl, kde ležela miniaturní atomová svítilna, jasně ozařující celý pokoj.

Hardin ho nebral na vědomí. Klidně povstal a uklonil se:

"Dobré jitro, Vaše Veličenstvo, dovolte, abych vám blahopřál k vaší korunovaci!"

"Hardine", zasyčel Wienis, "okamžitě nařiďte kněžstvu, aby se vrátilo do práce!"

"Když dovolíte", řekl sladce Hardin, "nařiďte jim to sám, abyste věděl, kdo z nás si zahrává s věcmi, o jejichž nebezpečí nemá ani potuchy! Jste si vědom, že v tomto okamžiku se v celém království netočí ani jedno kolo, žádné světlo nesvítí, kromě v chrámech. Nikde neteče ani kapka vody, kromě v chrámech. Na polokouli, kde nyní panuje zima, není ani kalorie tepla, kromě v chrámech. Energetické zdroje nefungují, veškerá doprava stojí. Když se vám to nelíbí, tak nařiďte kněžstvu, aby dalo vše znovu do provozu. Mně se to takhle líbí, tak proč bych to dělal já?"

"Tak dobře, Hardine. Když chcete souboj, tak ho budete mít. Uvidíme, co budou dělat kněží až na ně pustím armádu!".

"Jen do toho, Wienisi. Jsem zvědav, jak ten rozkaz doručíte,

když žádné spojení nefunguje. Jedině snad zdejší posádce můžete nařídit osobně, aby obsadila chrám, ale pochybuji, že se dostanou dál než na poloviční cestu k chrámu, dříve než ji roztrhají davy na kousky!"

Wienis zbledl vztekem: "Vy ďáble, myslíte si, že jste vyhrál? Jste na velkém omylu. Ať ta chátra venku řve, my zde v paláci jsme v bezpečí. Ale jsem zvědav, jak bude reagovat zítra spolu s kněžstvem, až se dozví, že Nadace je zničena údery našeho loďstva. A to loďstvo letí, Hardine, bez ohledu na to, co se děje tady - a nikdo je nezastaví!"

Hardin se protáhl v křesle: "Já vím, že letí, a to včetně velké bitevní lodě, kterou jsme pro vás opravili. Opravili jsme ji, to je pravda, ale podle mých pokynů tak, aby nám to vyhovovalo. Ale nebudeme o tom už mluvit. Raději si sedněte a dívejte se na obrazovku hypervize. Za dvě minuty se něco dozvíte!"

Obrazovka se náhle rozjasnila a Hardin poznamenal: "Zmýlil jsem se. Ne za dvě minuty, ale za dvě sekundy!"

7.

Aporat patřil mezi vysoké kněžstvo a bylo jen logické, že byl pověřen duchovní správou na velitelské lodi Wienis letící v čele anakreonské flotily směrem k Terminu. Loď znal dokonale, neboť pod vedením svatých mužů z Nadace pracoval na její opravě-

Když mu velekněz Verisof sdělil, k jakému bezbožnému činu má být lodi použito, stěží uvěřil svému sluchu. Zašel proto za admirálem a po rozhovoru s ním zmizela jakákoliv pochybnost o cílu výpravy. Admirál totiž uzavřel dolší diskusi slovy: "Tak bylo rozhodnuto. Vy se starejte o duše posádky a ostatní je moje věc." Budiž poznamenáno, že admirálem nebyl nikdo jiný než Wienisův nejstarší syn.

Aporat se usmál: "Rozkaz, admirále. budu se starat o duše těch na lodi, o jejich blaho, ale také o jejich prokletí!"

Sledován svým podřízeným knězem vstoupil do komunikační kabiny. Dva důstojníci konající službu si jich nevšímali, protože hlavní kněz a jeho akolyt měli přístup kamkoliv.

"Zavři dveře", rozkázal Aporat svému podřízenému a pohlédl na chronometr. Bylo za pět minut půlnoc, takže nastal čas jednat. Rychlým pohybem páky zapojil všechny komunikační okruhy, takže na všech úsecích téměř dvě míle dlouhé lodi bylo možno jej vidět a slyšet jeho hlas:

"Vojáci, královské vlajkové lodi Wienis, poslouchejte mne dobře! Mluví k vám váš hlavní kněz. Vaše loď má spáchat nejhorší svatokrádež jaká je jen myslitelná, a proto budou vaše duše odsouzeny k věčnému zatracení. Slyšte! Váš velitel se rozhodl zničit Nadaci, pramen veškerého blaha. Proto jménem Ducha Galaxie ho zbavuji velení!"

Jeho hlas hřměl celou lodí. Oba důstojníci stáli vedle bez hnutí s vytřeštěnýma očima a chvěli se strachem.

"A protože tato loď slouží ďáblu, zbavuji ji veškeré ochrany a ve jménu Ducha Galaxie, jeho proroka Hari Seldona a svatých apoštolů z Nadace, proklínám ji. Ať se zastaví její motory, ať oslepnou její obrazovky, ať zbraně ztratí účinnost a ventilátory ať nefungují! Proklínám tuto loď, třikrát proklínám!"

Aporatova řeč byla načasována naprosto přesně. Úderem půlnoci dozněla jeho slova a současně loď zemřela. Vědecké náboženství se totiž na rozdíl od jiných vyznačuje konkrétností a hlavně tím, že funguje naprosto přesně.

Když se loď ponořila do temnoty a ustal hukot motorů, vytáhl Aporat ze záhybů svého roucha kapesní atomovou svítilnu. Nažloutlé světlo ozářilo místnost a oba důstojníci se před Aporatovu velebnou postavu vrhli na kolena jektajíce: "Smilujte se, Velebnosti, jsme jen ubožáci, kteří neví nic o zločinech svých vůdců!"

"Zdá se, že vaše duše ještě nejsou zcela ztraceny", řekl Aporat. "Proto mne následujte!" S těmito slovy vzal svítilnu a důstojně vyšel ze dveří, sledován svým akolytem a oběma chvějícími se muži.

Procházeli temnou chodbou lodi a záře jejich svítilny jakoby byla světlem naděje pro hrůzou strnulou posádku. Na jejich nářky a prosby Aporat odpovídal jenvslovy: "Následujte mne!"

V čele zástupu pokorných následovníků se střetl s princem Lefkinem, admirálem výpravy, jenž tápal tmavou chodbou, hlasitě proklínaje.

"Tady jste", zvolal vztekle, když spatřil podivný průvod v čele s hlavním knězem. "Jste zrádce! Ať vše okamžitě zase funguje! Neza-

pomínejte, že zde poroučím já!"

"Už ne", řekl klidně Aporat.

Admirál vyvalil oči: "Chopte se ho a zatkněte, nechcete-li, abych každého z vás vyhodil nahého z lodi do kosmu! Což jste baby, že věříte žvástům toho šaška? Chopte se ho!"

"Chopte se rouhače", Aporat ukázal rukou na zlostí se třesoucího admirála, který ihned na to zmizel pod hromadou těl, která se na něho vrhla.

"Vezměte ho a pojďte za mnou!"

Pomalu kráčel směrem ke komunikační kabině sledován davem vojáků vlekoucích admirála prince Lefkina, krvácejícího z četných ran a v uniformě na cáry.

"Postavte ho před tuto kameru!"

Když se tak stalo, Aporat přepojil na hyperprostorový vysílač. "A nyní,admirále, dejte rozkaz loďstvu, aby se obrátilo a vrátilo se na své základny!"

Zděšený admirál beze slova protestu splnil Aporatův příkaz. "A nyní jsme ve spojení přímo s Anakreonem", řekl Aporat, přeladiv vysílací kód. "Budete opakovat po mně to, co vám řeknu. Ale přesně!"

Princovo odmítavé gesto bylo kvitováno zuřivým řevem posádky.

"Mluv", zařval Aporat, "nebo poletíš nahý do prostoru!"

Princ začal mluvit.

8.

Na obrazovce se objevil princ Lefkin. Wienis zasténal, když spatřil zkrvavenou tvář a roztrhanou uniformu svého syna. A princ Lefkin mluvil ...

"Anakreonské loďstvo - odmítá se zúčastnit ohavné svatokrádeže a vrací se na Anakreon - s tímto ultimátem:"

Nastala kratší pauza během níž princova tvář zmizela z obrazovky, aby se znovu objevila s výrazem nejvyššího zoufalství.

"Bývalý regent Wienis - nechť je okamžitě uvězněn - a souzen kněžským sborem - za své zločiny. - Jinak anakreonské loďstvo - - srovná se zemí královský palác - a zničí všechny - kteří se provinili."

Při posledních slovech se princův hlas zlomil v bolestné zaúpění a jeho tvář zmizela z obrazovky.

Wienis šílený vztekem vyskočil a jeho oči se zabodly do Hardinových: "A přece neuniknete! Ať nás tedy zničí! Vojáci, zabte ho!"

Hardin se v křesle pomalu otočil obličejem ke strážím. Jeden z nich pozvedl zářič, ale pomalu jej zase sklonil. Ostatní se ani nepohnuli.

Hardin se usmíval, vida, jak anakreonská moc se hroutí před mocí daleko silnější, i když nepoměrně subtilnější, a to přes rozkazy řvoucího maniaka.

Wienis se vrhl k nejbližšímu vojáku a vyrval mu zářič. Hardin, nepřestávaje se usmívat, pohnul páčkou u své svítilny a v okamžiku byl obklopen jakousi světélkující mlhou. Wienis namířil a stiskl spoušť. Král Leopold zasténal a rukou si zakryl oči. Hardinovo ochranné pole však jen silněji zazářilo, jak do sebe absorbovalo vražednou energii.

Wienis se zoufalým řevem otočil zářič proti sobě a ve zlomku vteřiny klesl jeho bezhlavý trup k zemi.

Hardin pokýval hlavou a řekl tichým hlasem: "Byl to muž činu až do konce, jenže nepochopil, že násilí je poslední útočiště neschopných!"

9.

Tentokrát byla Seldonova krypta přeplněna. Hardin, sedě tentokrát v první řadě, vzpomínal, že před třiceti lety jich zde sedělo šest. On a pět Encyklopedistů, kteří jsou dnes již všichni mrtví. Tehdy byl jen pouhým starostou, loutkou bez pravomocí, ale den na to s Leeovou pomocí toto stigma navždy odstranil. Dnes měl sice nadále titul primátora, ale při tom byl nejmocnějším mužem na Terminu, ale současně i nejpopulárnějším. Smlouva, kterou uzavřel se zděšeným králem Leopoldem, spolu s dalšími smlouvami, sjednanými

pod dojmem porážky Anakreonu s ostatními třemi královstvími, zajistila Nadaci vedoucí postavení v této části Periferie a odstranila navždy nebezpečí případného napadení.

Sál zvolna ztemněl a na zaskleném pódiu se objevila usměvavá postava v kolečkové židli s rozevřenou knihou na klíně.

"Jsem Hari Seldon", Hlas byl jemný a melodický. "Nevím, zda je tu někdo, kdo byl přítomen mé první návštěvě přesně před třiceti roky. Po pravdě řečeno nevím, zda je zde vůbec někdo přítomen. Pokud jste zdárně překonali druhou krizi, jistě jste zde. Pokud ne, pak tato krize byla příliš velké sousto a Nadace více neexistuje."

"Nicméně silně pochybuji, že tomu tak bylo, protože podle mých propočtů činí pravděpodobnost, že v prvních osmdesáti letech existence Nadace nedojde k podstatnějším odchylkám od původního plánu, plných 98,4 %.

Podle tohoto plánu jste v tomto období nejen uhájili existenci Nadace, ale získali nadvládu nad okolními barbarskými královstvími. Podle mých předpokladů jste při řešení první krize použili metody rovnováhy sil, zatím co při druhé, jste se vší pravděpodobností zvítězili duševní převahou, ať již jakýmkoli způsobem uplatněnou.

Varuji vás však před přílišným sebevědomím. Duševní nebo obdobný druh této převahy není všelékem. V Periferii budou narůstat síly různého charakteru, proti nimž bude nutno volit jiné, a to především aktivní způsoby obrany.

Mějte dále na paměti, že proces rozpadu Galaktického Imperia je pozvolný a bude ještě dlouho trvat než zachvátí jeho centrální oblasti. I po ztrátě Periferie budou ještě dlouho nejmocnější silou Galaxie. Je proto vysoce pravděpodobné, že pověst o vašem vzrůstajícím vlivu v okrajových končinách vyvolá v centru určitou nevoli, která může vyústit v nebezpečná opatření proti vám.

Znovu vám připomínám, že na opačném konci Galaxie, v tak zvaném Hvězdném uzlu, byla zřízena druhá Nadace, která funguje na odlišných principech než vaše, ale cíl je stejný. Buďte si toho vědomi a vážně o tom uvažujte!"

"Pánové, osmdesát úspěšných let Nadace je za vámi, ale čeká vás ještě devětset dvacet roků, které zbývají k úspěšnému splnění plánu. Problém je váš - vrhněte se na něj!" Seldon sklonil oči ke knize ležící mu na klíně, usmál se a zmizel.

(dokončení příště)